

Obsah

<u>SLOVO ÚVODEM...</u>	<u>2</u>
-------------------------------	-----------------

<u>UPLYNULÝ ŠKOLNÍ ROK</u>	<u>3</u>
-----------------------------------	-----------------

PROSPĚCH A DOCHÁZKA	3
ÚSPĚCHY - VÝSLEDKY OLYMPIÁD, SOUTĚŽÍ...	4
ZPRÁVA VÝCHOVNÉ PORADKYNĚ	20

<u>ROK 2009 / 2010</u>	<u>23</u>
-------------------------------	------------------

PEDAGOGICKÝ SBOR	24
ZMĚNY V PEDAGOGICKÉM SBORU	25
OZNAČTE SI V KALENDÁŘI	26
ŠKOLNÍ JÍDELNA ...	27
ZÁJMOVÉ KROUŽKY	28
SRPDŠ	30

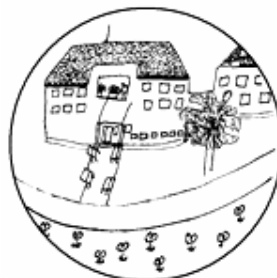
<u>PRÁCE NAŠICH DĚTÍ</u>	<u>32</u>
---------------------------------	------------------

<u>SLOVO ZÁVĚREM</u>	<u>44</u>
-----------------------------	------------------

Slovo úvodem...

Vážení čtenáři,

s podzimem přicházíme s dalším již třináctým vydáním ročenky. Snažíme se, stejně jako v předchozích letech, nabídnout přehled toho, co se zajímavého odehrálo v uplynulém školním roce.

ZŠ Pěncin

Devatenáct žáků deváté třídy opustilo školní lavice naší školy 25. června. Každý žák měl opět možnost podat přihlášky na tři střední školy, ale ne každý tuto možnost využil. Pro studium na střední škole s maturitou se rozhodlo 16 žáků a tři pro učební obor.

Žáky 1. září přivítala krásná nově vymalovaná, barevná škola. Do první třídy zasedlo do lavic 20 žáků. Osvědčilo se rok fungující druhé oddělení školní družiny, v této chvíli jsou obě oddělení zcela zaplněna. Mezi rodiči se ozývaly hlasy pro ranní družinu. Udělali jsme průzkum a přihlásilo se pouze 7 dětí z 56, což je velmi málo a pro otevření neekonomické. V případě většího zájmu rodičů, můžeme o otevření uvažovat.

Že je činnost školy opravdu pestrá, se dozvíte po přečtení několika dalších stránek. Nové rámcové vzdělávací programy jsou skutečně zásadním přelomem ve školství. Učitel se může pohybovat ve velmi širokých mantinelech zcela svobodně a do výuky vtělit svoji osobnost. Děti se učí pracovat v týmu, analyzují problémy, učí se obhajovat své názory, což je pro jejich další život i vzdělání důležité. Myslím, že i prestiž kantorského povolání stoupá.

O tom, co se u nás ve škole děje, se můžete kdykoliv přesvědčit návštěvou školy. Těšíme se, že se na nás přijdete podívat.

Přeji úspěšný další školní rok.

Mgr. Miluše Halamová
ředitelka školy

Uplynulý školní rok

Prospěch a docházka

ročník	počet žáků	vyznamenání	prospělo	neprospělo
1	23	21	1	1
2	17	16	1	0
3	13	8	5	1
4	19	11	8	0
5	19	10	9	0
6	18	5	13	0
7	22	7	15	0
8	22	10	12	0
9	19	6	13	0
Celkem	172	93	77	2

Chování

Bylo uděleno deset dvojek z chování. Jedna v páté, šest v šesté, dvě v sedmé a jedna v osmé třídě za nekázeň a hrubé porušování školního řádu. Dále bylo navrženo 6 ředitelských důtek, z toho 3 na druhém stupni, většina opět za velmi lajdácký přístup k práci a nevhodné chování.

Absence	Celkem I. / II. pololetí	Ø na žáka na
omluvená	8 180 / 9047 h	47,83 / 52,59 h
neomluvená	0 / 7 h	0,041 h

Slunce, vodové barvy, Eliška Bardynová a Kateřina Nagyová 1. třída

Úspěchy - výsledky olympiád, soutěží...

Okresní soutěže:

Dopravní soutěž	II. kat.	1. místo - postup	starší žáci
	I. kat.	3. místo	mladší žáci E. Gregorová, J. Kadlec, R. Šmíd
Dopravní soutěž Olympiády	II. kat	6. místo – krajské kolo	A. Masná, Z. Hornová, J. Fabián, L. Kopáňko
M 5. tř.		3. – 9. místo	J. Kadlec, T. Benešová, B. Bernatov
M 6. tř.		účast	T. Drofa, P. Klikorková, L. Preissler.
M 9. tř.		účast	L. Rybáková, M. Votočková I. Jakouběová
Bi 7. tř.		14. místo, 27. místo	M. Krupková
Bi 8. tř.		16.- 17. místo	K. Dobešová
Bi 9. tř.		11. místo	M. Kurfiřt
D 8. tř.		účast	K. Dušková, J. Tichý
D 9. tř.		účast	V. Kurfiřt
ČJ 8. tř.		5. – 8. místo	K. Dobešová
		19. - 21. místo	A. Masná
Aj 6. tř.		11. místo	L. Preissler
Aj 9. tř.		16. místo	M. Fabián
Dětská scéna oblastní kolo	II. stupeň	Postup do okr. kola	T. Kurfiřt, K. Bardynová, A. Zelinková, L. Rybáková
	I. stupeň		P. Pešek, J. Kemr, E. Gregorová, V. Petrák
Pythagoriáda	6. tř.	úspěšní řešitelé	T. Drofa, L. Preissler
Eurorébus		postup do kraj. kola	A. Masná, P. Nikodýmová I. Jakouběová, A. Šíma,
Pekařův pohár		1. místo	D. Monzar, A. Dubský Hlaváčová Š., K. Hujerová, T. Lejsková, L. Svobodová, P. Šimralová
Mladý zdravotník	II. st.	1. místo v okrese 7. místo v kraji	K. Chvojková, V. Hujerová, J. Kurfiřt, D. Morávková
	I. st.	4. místo v okrese	

umělecké:

Vv internetová soutěž „Děti bezpečně na silnici“
Internetová soutěž „Hravě žij zdravě“

1. třída
1. místo v kraji

Internetová soutěž „Děti bezpečně na silnicích“	5. tř. vyhodnocení KÚ Liberec
Vv soutěž „Moje škola“	II. stupeň
Mezinárodní soutěž „TAKTIK“, zaměření Z, D účast 38 žáků (nejlepší A. Dubský)	
Mezinárodní matematická soutěž „TAKTIK“,	6., 8., 9. tř.
Celostátní soutěž EUORÉBUS, postup do krajského kola	
ADVENTNÍ dílna prosinec	I. stupeň
Vánoční AKADEMIE	průřez všemi třídami
Literární soutěž „Zdraví a já“	odeslány 2 práce 6. tř.
Vánoční koncert	pro děti MŠ ve školce
	pro obyvatele DPS v Alšovicích
	v kostele na Krásné o půlnoční mši

Vánoční výstava prosinec v galerii školy průřez pracemi
Vv soutěž „Světový den vody 2009“ 5. tř. Tomáš Kurfiřt ocenění
Vv soutěž Ministerstva zemědělství „Putování vody“ 3. tř. odesláno 12 prací
Vv soutěž „Co mě ochrání v silničním provozu“ O pohár Hejtmana Lbc
(Rathouská, Šimčíková, Strackeová, Dušek, Kuderová P.)
Masopustní karneval v ŠD
Jarní AKADEMIE na přípravě a organizaci se podíleli žáci 9. třídy
Soutěž „Koulíme, koulíme kouli“, vyhlášená soutěž pro jablonecké školy
Vv soutěž „Náš kraj, naše město“ 5. tř. a II. stupeň
Soutěž „Já a počítač“ na SPŠ v Jbc(Donátová, Hasenkovpová, Votočková, Liška)

Pěňčínská nota – festival tří škol
účast 16 žáků naší školy

Výstavy ve školní galerii připravuje Mgr. L. Stružská1
sportovní:

Orion Cup – florbal 6. - 7. roč.

Sportovní den s Policií 7. ročník
Přebor školy v běhu na lyžích 1. – 9. ročník

Lyžařský výcvik 7. ročník na sjezdovce v Alšovicích

Jarní florbalový turnaj -5 družstev 1.m. 9 tř., 2.m.7.-8.tř. 3m.7.- 8.tř.

Oblastní přebor ve vybíjené(Preventan Cup) 4.- 5.ročník 3. místo

Kopaná Mc Donald's okrskové kolo 1.- 3. ročník 6.místo

Sportovní den stadion Střelnice 1.– 5. ročník

Sportovní den, školní hřiště 2. stupeň

Minifotbal okrskové kolo 7. – 9. ročník vyřaz.kolo

Sportovní všestrannost M. Skála 1. stupeň - 20 žáků 3. místo

Umístění jednotlivců: 1. místo S. Rathouská 5. ročník

2. místo J. Šedina 1. roč., V. Hecko 1. roč., P. Suchá 5. ročník

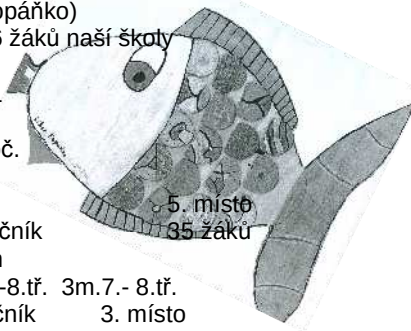
3. místo P. Kučerová 4. roč., V. Monzar 5. ročník

Sportovní všestrannost M. Skála 2. stupeň - 16 žáků 3. místo

Umístění jednotlivců: 1. místo A. Masná 8. ročník, T. Pulíček 7. ročník

3. místo D. Weipert 6. ročník, D. Monzar 7. ročník, Kl. Dušková 8. ročník

Sportovní akce zajišťovala a připravovala Mgr. Eva Divinová a Mgr. Lucie Židková
a Mgr. Jitka Drobíková

Fotografické soutěže:

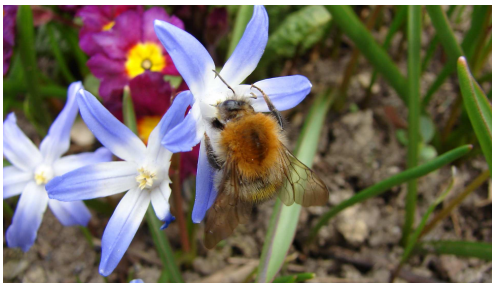
Soutěž: „NECH BROUKA ŽÍT!“

Motto: Chovat se ekologicky znamená nejprve přírodu poznávat! Soutěž byla vypsána pro ZŠ a SŠ firmou JABLOCOM v Jablonci nad Nisou, a to jak pro kolektivy, tak pro jednotlivce. Do soutěže se zapojila 6., 8. a 9. třída. Kolektivy musely zodpovědět soubor přírodovědných otázek a zaslat nejméně 3 zajímavé fotografie, týkající se daného tématu. Jednotlivci to měli horší, kromě fotografií museli napsat slohovou práci s danou tematikou. Výsledky byly úžasné. Všechny tři kolektivy byly ohodnoceny a každá skupina získala pro školu jeden digitální mikroskop. Rovněž jednotlivci, kteří soutěžili v rámci fotografického kroužku, byli úspěšní. Z šesti žáků byli tři odměněni: Šárka Hlaváčová z 9. třídy, Kateřina Dobešová z třídy 8. a Lukáš Staropražský ze 6. třídy, za odměnu dostali také mikroskopy.

Soutěž: „CESTOU NECESTOU, MĚSTEM NEMĚSTEM“

Soutěž byla vyhlášena městskou knihovnou v Jablonci nad Nisou, zúčastnilo se jí 7 žáků fotografického kroužku a 4 žáci byli v silné konkurenci vyhodnoceni. Každý mohl zaslat tři fotografie, porota vybírala ze 166 fotografií a 43 účastníků. Tomáš Kurfiřt se umístil se svojí fotografií: „Čmelák“ na druhém místě a těsně za ním na místě třetím Pavel Drofa s fotografií „Odras v kaluži.“ Dostali hodnotné ceny. Mezi 19 - ti vyhodnocenými fotografiemi, které byly v knihovně do konce léta vystaveny, byly vybrány fotografie Lukáše Staropražského s názvem „Západ slunce“ a fotografie Šárky Hlaváčové s názvem „Peříčko“.

Mgr. Miluše Halamová

Vítězná fotografie Tomáše Kurfiřta, 6. třída

PĚNČÍNSKÁ NOTA

Dne 29. dubna se z naší školní tělocvičny na celé dopoledne stalo jeviště. Na tomto neprofesionálním jevišti vystoupilo celkem 56 dětí ze školy v Jenišovicích a z Malé Skály s téměř profesionálními výkony. Umělecky nadané děti mezi sebou nezávodily, neboť festival Pěnčínská nota má být především o inspiraci, nadšení a předvedení svých pokroků.

V letošním ročníku jsme vyhlásili pět kategorií – pěveckou, hudební, taneční, řečnickou a výtvarnou. Zástupci prvních čtyř jmenovaných kategorií vystupovali v tělocvičně, výtvarníci se s Mgr. Lenkou Stružskou přemístili do podkrovního ateliéru. Tam v příjemné atmosféře tvořili na téma Olympijské hry očima dětí. Zatímco v ateliéru vznikala velmi zajímavá díla, dole v tělocvičně to jen vířilo v rytmu taneční hudby a nádherných pěveckých vystoupení. Na jevišti se objevily cvičenky aerobiku, tanečníci latinsko-amerických tanců, mažoretky i břišní tanečnice, nebo malá gymnastka. Hudebníci předvedli hru na klavír, kytaru, flétny, trubku a další hudební nástroje. V kategoriích mluveného slova zazněly verše známé, ale i autorské vyprávění dětí samotných.

Děti projevily značnou dávku empatie a porozumění, neboť všechna vystoupení byla odměněna hlasitým potleskem, a to i v případě, že některému účastníkovi se představení nepovedlo podle jeho představ. V závěru dopoledne se vrátily děti z ateliéru se svými výtvary. Předstoupily před obecenstvo, představily se a krátce pohovořily o svém díle, o

použité technice a významu některých detailů. Všechna díla byla odměněna potleskem a asi největší obdiv si získal návrh sportovního stadionu z keramické hlíny a nejmladší účastník se svými kresbami. Všechny děti odešly plné dojmů z příjemně prožitého dne a s novými nápady, jak svou vlastní tvorbu obohatit

a více prohlubovat své dovednosti.

Mgr. M. Kurfiřtová

EVVO v praxi

V letošním školním roce jsme se zapojili do nového programu Společnosti pro Jizerské hory, o. p. s. s názvem Vyšetřování Jizerskohorské katastrofy. Tento výchovně - vzdělávací program vedl žáky zúčastněných tříd /5.,6. ,8. ,9. / k pochopení zásadních ekosystémových vztahů a interakcí mezi přírodou a člověkem na příkladu ekologické katastrofy lesů v Jizerských horách v poslední třetině 20. století.

První fáze proběhla ve škole, kdy se žáci seznamovali za pomoci pracovních listů s celou oblastí Jizerských hor a s charakteristikou vývoje lesa v této oblasti.

Druhá fáze byla zcela v režii pracovníků střediska ekologické výchovy. Při návštěvě Jizerek žáci prošli společně s lesníkem přes Bukovec k rašeliníšti a při mnoha zastaveních se jim dostalo odborného výkladu.

Shrnutí proběhlo ve škole při hodnocení prezentací, které si žáci připravili. Na závěr vyplnili test, jenž měl ověřit jejich znalosti o přírodě Jizerských hor.

Pracovníci ekocentra byli překvapeni tím, jak naši žáci byli výborně připraveni, k úkolům přistupovali zodpovědně a chovali se ukázněně.

Mgr. Jarmila Hasenkopfová

Ovoce, malba, Vanesa Hecko, 2. třída

RECITAČNÍ SOUTĚŽ – Dětská scéna

Letos poprvé jsem se účastnila školního kola recitační soutěže žáků MŠ a 1. st. ZŠ jako obyčejný divák. Nemusela jsem hodnotit výkony přednášejících, rozhodovat o postupu těch nejlepších do dalších kol, prostě plnit úkoly porotce a organizátora. A s jakými postřehy jsem odcházela?

1. Atmosféra byla vynikající, diváci se chovali ukázněně.
recitaci poměrně dlouhých textů jsem neviděla ani u žáků čtvrté třídy.
2. Výkony dětí MŠ mě nutily vykulit oči a mít při tom otevřenou pusku – tak krásně připravenou
3. Honí se mi v hlavě otázka: „Upadá s věkem úroveň přednesu?“

O tom mám možnost se přesvědčit v další hodině – to se sejdou recitátoři z řad žáků 2. st. Zde už ale na výkony hledím z pozice porotce.

Lenka Rybáková z 9. třídy mě svým přednesem přesvědčuje, že odpověď na moji výše položenou otázku zní NE! Zklamání zavládlo nad výkony dobrých recitátorů, kteří si zvolili pro svůj věk nevhodné texty. Myslím si, že to je dáno tím, že žáci si hledají texty na poslední chvíli a nepřijdou se o výběru básně poradit s vyučujícími. Proto vzkazuji žákům: Připravte se včas, příští rok soutězíme znovu.

V kategorii 6. a 7. třídy se účastnili:

Tomáš Kurfiřt – 1. místo

Karolína Bardynová – 2. místo

Kateřina Brožková – 3. místo

Lucie Svobodová – 3. místo

Iva Jakoubčová, Lucie Kurfiřtová, Karolína Hynková, Tomáš Pulíček, Barbora Václavíková

V kategorii 8. a 9. třídy se účastnily:

Lenka Rybáková – 1. místo

Pavla Suchá – 3. místo / 2. místo nebylo uděleno/

Zuzana Hornová

Klára Dušková

Mgr. Jarmila Hasenková

BĚŽECKÉ ZÁVODY 14. 1. 2010

Za vydatné pomoci pana Vladimíra Huška se ve čtvrtek 14. 1. 2010 konal již 8. ročník školských běžeckých závodů. Po loňském vydařeném závodě jsme se opět sešli a to ve větším počtu než vloni. Poprvé startovali i naši prvňáčci. Celkem se zúčastnilo 35 žáků (loni 28 žáků). Počasí nám moc nepřálo, ale i tak byla atmosféra výborná. Kromě pravidelných diváků ze školní družiny se přišli podívat i někteří rodiče. Pro všechny závodníky byla připravena tatranka a čaj, který určitě každého potěšil a hlavně zahřál.

Výsledky:

Kategorie I. třída: celkem 6 žáků

1. místo: MASTNÍK Jakub (11:16)
2. místo: NIKODÝMOVÁ Denisa (12:44)
3. místo: HECKO Vanesa (15: 08)

Kategorie II. a III. třída: celkem 6 žáků

1. místo: NAGY Josef (8:08)
2. místo: RISHKO Vadým (8:23)
3. místo: RAMBOUSEK Jan (11:48)

Kategorie IV. a V. třída: celkem 8 žáků

1. místo: SUCHÁ Petra (6:31)
2. místo: PALA Jindřich (7:01)
3. místo: DUBSKÝ Jan (7:06)

Kategorie VI. a VII. třída: celkem 7 žáků

1. místo: PULÍČEK Tomáš (16:42)
2. místo: LEJSKOVÁ Tereza (22:35)
3. místo: KURFIŘT Lukáš (23:57)

Kategorie VIII. a IX. třída: celkem 8 žáků

1. místo: HASENKOPFOVÁ Š. (13:02)
2. místo: NIKODÝMOVÁ Petra (14:42)
3. místo: TRDLA Tomáš (16:13)

Všem zúčastněným děkuji, vítězům blahopřeji a těším se na další, v pořadí již 9. ročník běžeckých závodů.

Díky patří všem, kteří se podíleli na organizaci závodů.

Sportu zdar!

Mgr. Lucie Židková

LYŽAŘSKÝ VÝCVIK 2009/2010

Lyžařský výcvik 7. třídy se konal od 1. 2. 2010 do 5. 2. 2010 na sjezdovce v Alšovicích. Počasí nám tentokrát přálo, čerstvě napadaný sníh a sluníčko dotvořily výbornou atmosféru již tak nadšených lyžařů. Protože jdeme s dobou a držíme s dětmi krok, byl letos poprvé do výcviku zařazen i snowboard. Žáci byli rozděleni do dvou skupin. V první skupině byli lyžaři a ve druhé snowboardisté. Organizace začátečníků a pokročilých v každé skupině byla o to náročnější, ale i tak jsme vše zvládli a na konci týdne všichni sjeli kopec. Své zdatnosti mohli předvést na konečných závodech ve slalomu.

Vítězi v daných kategoriích se stali:

Lyže dívky: Jakoubčová Ivana

Snowboard dívky: Brožková Kateřina

Lyže chlapci: Kopáňko Libor

Snowboard chlapci: Dubský Aleš

Těšíme se na další ročníky!

„Sněhulák“, akvarel + koláž, Vítek Dobeš, 7. třída

SPORTOVNÍ DEN

Ivana Jakoubčová 8. třída

Ve čtvrtek 30. září jsme měli možnost udělat si místo vyučování výlet do jablonecké sportovní haly a náležitě jsme toho využili. Ráno se celý náš druhý stupeň dopravil do haly a po krátkých přípravách jsme byli připraveni začít soupeřit. Byly pro nás připraveny 4 disciplíny: hod medicimbálem, skok do dálky a skok do výšky a běh na 50m .Hod medicimbálem byl trochu náročnější a výsledky byly velmi vyrovnané. Naopak ve skoku do dálky byly vykonány velmi rozdílné. Tady se někomu prostě dařilo lépe a někomu hůře, ale i tak se to povedlo. Zajímavé skoky byly i ve skoku vysokém. Laťka se stále zvyšovala, ale jen málokomu došla odvaha na její překonání libovolným způsobem.

Další disciplínou byl běh na 50 metrů. Každý se hodně snažil a časy se nám velmi povedly. A nakonec, 5. disciplína navíc, byla štafeta, ve které soupeřily všechny třídy najednou. Té se zúčastnili jenom ti, co chtěli a kterým zbyli ještě síly.

Všem se tento den určitě líbil a padlo zde i nemálo osobních rekordů. Vzpomínkou nám zůstanou pěkné fotky vystavené na nástěnkách. Cvičení zdar!

BRANNÝ DEN

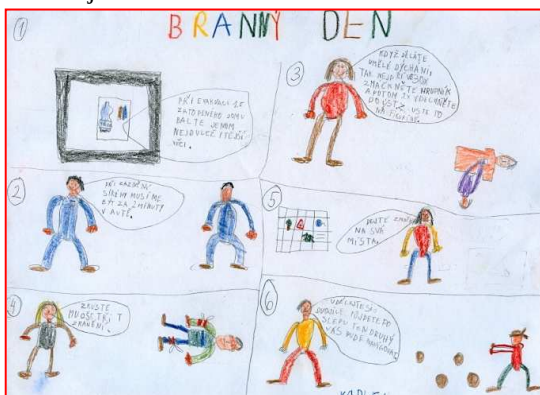
Šárka Hlaváčová 9. třída

Branný den se konal 24. 2. 2010. Celý byl pojat v rámci IZS (integrovaného záchranného systému).

Třídy se měnily po daných blocích každou hodinu. U nás v bloku první pomoci si děti vyzkoušely zachránit bezvadného figuranta Kubu, ze 4. třídy, který se zranil při cestě ze školy, měl ošklivou, otevřenou zlomeninu na levé dolní končetině, dále tržnou ránu s žilním krvácením a odřenou dlaň. Všichni se ho pokusili zachránit, někteří to zvládli bez sebemenších problémů, jiní s těžší.

Naši velkou oporou byla paní Havlíčková z centrály RZS, která povídala o volání na RZS, o problémech a chybách, které lidé dělají.

Doufám, že jsou všichni poučeni, vědí, jak volat na rychlou záchrannou službu, umí a pamatují si něco z první pomoci. Myslím si, že se branný den povedl, děti v našem bloku byly vcelku ukázněné a některé měly i důležité otázky, na které samozřejmě dostaly odpověď.

Branný den, Jakub Kadlec, 5. třída

MLADÝ DEMOSTHENES

Podářilo se. Co? řkolnř kolo soutěže Mladý Demosthenes. I přes nemocnost řáků jsme našli na začátku prosince den, kdy se všichni soutěžící sešli, aby předvedli svůj krátký monolog, jehož obsah si sami vymysleli. Třmata byla řzná a výkony vyrovnané. Oproti loňskému ročníku se úroveň zlepřila díky zkušenostem, které jsme získali v loňském oblastním kole a díky možnosti shlédnout videa z vyšřích kol soutěže umístěná na internetu.

Kdo jsou ti, kteří vystoupili ve řkolním kole a jaké třma si zvolili?

Tomáš Kurfiřt, 6. tř., Hasiči

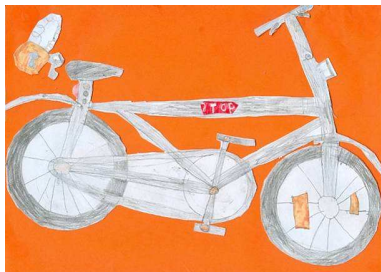
Tomáš Drofa, 6. tř., Nadpřirozené bytosti

Barbora Václavíková, 6. tř., Hip hop

Pavla Klikorková, 6. tř., Náš pes

Karolřna Bardynová, 7. tř., Na Slovensku

Iva Jakouběová, 7. tř., Sněhová vločka – zvítěžila v kategorii mladřích

Kolo, Jan Rambousek 3. třída

řárka Hlaváčová, 9. tř., Citáty

Lenka Rybáková, 9. tř., Přřběh

Andrea Zelinková, 8. tř., Skřřitci

Matěj Vogt, 8. tř., Co se stalo

Aneřka Masná, 8. tř., Bouřka – zvítěžila v kategorii starřích a postoupila do krajského kola, kde obsadila 1. místo a pak řla do celostátnřho kola.

EXKURZE

zářř	Návřtěva expozice zemědělské historie FIPOBEX 1. tř.	
řřjen	Sportovní den s Policií řŘ	
	7. tř. v Jbc, soutěž družstev	5. místo
	Veletrh vzdělávání EDUCA Liberec	8. a 9. tř.
	řřivý betlém – Fipobex Pěněčřn	řřD
listopad	řřřad práce Jablonec nad Nisou	9. tř.
	Historie obce, beseda s kronikářkou	řřD
prosinec	řřivý betlém – Fipobex	řřD
leden	Hvězdárna Hradec Králové	3.,5.,6. třřda
	„Skleněné betlémy“ a muzeum v řřel. Brodě	
únor	Setkání se starostou, prohlřřka Ořř	řřD
březen	Návřtěva Dětského kniřřního Veletrhu v Liberci	3., 4. 5., 6., 7., 8., 9.
	Exkurze na Ořř	řřD
duben	Hospodářská zvřřata - Těpeře	4. tř.
květen	SUPř sklářská řřel. Brod	9. tř.
	Zdravá výřřiva, sklářská výroba – Fipobex	řřD
	Výlet vláčkem – Kittlovsko	řřD
	Beseda s policistkou	řřD
červen	Exkurze „Zámek Sychrov“	1.řř

„Výlet do Albrechtic v Jiz. horách.“ vybraní žáci za odměnu za sběr
 Památky PRAHY 9. tř.
 Humprecht, Kost, Sobotka 3. a 5. tř.
 Liberec, IQ-park 4., 6., 8. tř.

BESEDY, KONCERTY

říjen	Screeningové šetření PPP 2. tř.	Mgr. J. Kozlovská
listopad	Úřad práce v Jablonci n. N.	9. tř.
	- beseda s paní Novákovou testy k volbě povolání	
leden	Přednáška o EU z Eurocentra Lbc	5., 8., 9. tř.
květen	Dravci, sovy a člověk. Zábavně vzdělávací program s živými dravci	J. Brož, fa Falker
	Hudebně zábavný pořad, přehled a vývoj hudby s bicími nástroji. Tři vystoupení dle věkových kategorií.	
	Velký úspěch. M. Dvořák - DRUM.	

DIVADLO JABLONEC NAD NISOU, UMĚLCI VE ŠKOLE

září	Divadlo. „Pernštejní“ ve škole	celá škola
říjen	Bílý had	3. tř.
listopad	Příběhy včelích medvídků	1. tř.
prosinec	Varhany (Kostel sv. Anny)	7., 8., 9. tř.
	„Aj, radost velkou zvěstuji vám“	2., 5. tř.
leden	Mauglí	4. tř.
únor	Neklan	5. tř.
březen	Kocour v botách	3. tř.
	Křemílek a Vochomůrka	1. tř.
duben	Tři Mušketýři	6., 7., 8., 9. tř.
	Zvěřinec J. Uhlíř	5., 4., 3., tř.
květen	Vážná hudba vesele	4. tř.
	Povídání o sluníčku - Eurocentrum	2. tř.

Pohádka O řepě, Pop Valentin, 1. třída

ZHODNOCENÍ KULTURNÍ ČINNOSTI NA ŠKOLE 2009 / 2010

Ve školním roce 2009/2010 jsme se stejně jako v letech předchozích věnovali mimo jiné i kulturnímu rozvoji žáků.

Samozřejmě staly návštěvy divadla v Jablonci nad Nisou, vypravili jsme se i na

divadlem organizovaný varhanní koncert v kostele sv. Anny v Jablonci, více jsme využili nabídek Eurocentra Jablonec, 1. ročník navštívil divadlo v Železném Brodě. Problémem je však dopravní spojení, i když velmi vsřtíc nám vychází ČSAD Jablonec. Také do školy jsme pozvali hosty. Vývoj hudby nám zajímavě přiblížil bubeník, historické události v divadelním předvedení se však z důvodu nepříznivých povětrnostních podmínek nekonaly, protože herci nepřijeli.

V hudební a výtvarné výchově došlo ke změně vyučujících, ale i nadále byly obě velmi dobře vedeny. Pěvecký sbor již tradičně vystoupil na vánoční besídce i školní akademii /poprvé zorganizované žáky 9. třídy/v adventním období v MŠ a Domu s pečovatelskou službou v Alšovicích, 24. prosince v kostele na Krásné a nově také při předvánočním setkání v Polsku.

Při ekologické akci Koulíme, koulíme kouli, žáci rozezpívali Černou Studnici.

Výzdoba školy má stále vysokou úroveň, žáci se účastní výtvarných soutěží a navštěvují výstavy-např. Výstava betlémů v Železném Brodě.

Pěkná hudební a taneční vystoupení a krásné výtvarné práce jsme mohli vidět na Pěčnické notě.

Zorganizované školní kolo recitační soutěže, tentokrát rozdělené na dvě skupiny, mělo opět dobrou úroveň. Velmi nás těší výkony především mladších dětí v okresním kole. Starší žáky reprezentovala Anežka Masná až v celorepublikovém kole soutěže v

komunikaci s názvem Mladý Demosthenes.

Ve škole pracoval dramatický kroužek, který se také předvedl na školní akademii.

Školní knihovna zaznamenala poměrně malé množství výpůjček, ale nelze říct, že děti méně čtou.

Ve škole jsou distribuovány katalogy knižních nakladatelství Albatros a Fragment a jejich nabídek mnozí využívají.

Červnové exkurze některých tříd na blízké hrady a zámky /např. Kost, Sychrov/ jistě napomohly poznávání kulturního dědictví našich předků.

Mgr. Jarmila Hasenkopfová

*„Jaro ve vlasech“, kombinovaná technika.
Barbora Menšíková 5. třída*

SBĚR TRÍDĚNÉHO ODPADU

V letošním školním roce jsme pokračovali ve sběru, nápojových kartonů, PETlahví a papíru a zapojili se opět do soutěže u Severočeských sběrných surovin.

Nejlepších 20 sběračů bylo odměněno celodenním výletem do továrny na výroby hraček do Albrechtic. Prvenství ve sběru nese Pavlínka Brožková 2250 ks PET lahví, Tereza

Benešová 2 080 ks a Kristýna Chvojková 1 900 ks).

Odměněné děti:

1. tř. A. Petraková, M. Hubnerová,
J. Mastník
2. tř. O. Brožek, O. Drobník
3. tř. K. Štastná, J. Nagy, A. Peukerová
4. tř. J. Dubský, K. Chvojková,
V. Hujerová, J. Kurfiřt
5. tř. V. Petrák, T. Votoček, T. Benešová
6. tř. P. Brožková, K. Hujerová
7. tř. A. Hlavatý, L. Kurfiřtová, K.
Hynková

patronem R. Pospíšilová

PREZENTACE ŠKOLY NA VEŘEJNOSTI

„Výlet za sběr“, DETOA Albrechtice

Ročenka – školní zpravodaj podávající rodičům zprávy o uplynulém školním roce
13 výtisk.

Internetové stránky školy: <http://www.zspencin.cz>

Veřejné výstavy žákovských prací ve škole, 4x ročně s rozdílnou tematikou

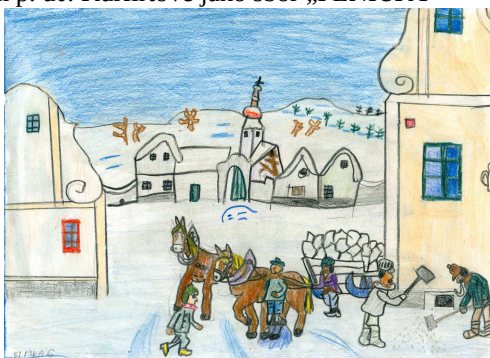
- Vánoční koncert v kostele na Krásné a pro děti v MŠ - program připravila
- M. Kurfiřtová
- Vánoční besídka pro rodiče
- Kulturní program pro obyvatele DPS Alšovice s vánoční tematikou - program připravila M. Kurfiřtová
- Poznávací Velikonoční zájezd pro učitele a rodiče s dětmi (Alsasko – Francie)
- Školní soutěže: Festival Pěničinská nota (akce přístupné rodičům a dalším zájemcům veřejnosti)
- Slavnostní Akademie na konec školního roku
- Štědrý večer mnoha kultur – společná akce přátelství, přízně a tolerance v obci hromádka v Polsku, ve spolupráci s obcí jsme se zúčastnili této slavnostní akce. Naši žáci vystoupili pod vedením p. uč. Kurfiřtové jako sbor „PĚNIČKY“

„Ladova zima, Eliška Gregorová, 5. třída

Sportovní den

Tereza Benešová 5. třída

Ve středu 16. června byl na naší škole v Pěničíně sportovní den. Ráno jsme se všichni sešli před školou a my, tedy žáci prvního stupně, jsme odjeli autobusem do Jablonce nad Nisou na atletický stadion. Žáci druhého stupně zůstali na fotbalovém hřišti u školy.

Plnili jsme různé disciplíny, jako je běh, hod kriketovým míčkem, skok do písku, hod medicimbálem, ale nejvíc jsme se zapotili při běhu štafety. Bylo to kvůli horku únavné, ale zmrzlina z automatu nás osvěžila. Těch pár hodin pohybu nám všem jen prospělo, a tak se už těším na příští rok.

TWO VERY GOOD FRIENDS

Žáci 8. a 9. ročníku, kteří se účastnili zájmového kroužku doučování angličtiny, dostali za úkol vytvořit krátký příběh o přátelství. Podmínkou bylo použít slova: a strawberry, a cat, a bat, a cottage, a časy: přítomný prostý, předpřítomný prostý, minulý prostý. Takto se s úkolem vypořádala Anežka Masná, žákyně 8. třídy.

Two very good friends – a bat and a cat ate strawberries in a small cottage every evening and sometimes at night too. It's Monday morning, the cat is scared, because the bat is nowhere. „Where it could be?“ thinks the cat. The cat is waiting and in a while the bat comes. „Where were you?“ cries the angry cat. The bat isn't in a good mood, it eats one strawberry and says: „Something happened.“ Cat doesn't understand. „Have you seen a vampire?“ says the bat. At ones the cat feels fear. In a moment the bat has big teeth and bites the cat's tail, but the cat is defending itself. It has big and sharp claws. It breaks the vampire's wing. The vampire cries and goes away. Next day the cat is fine again, it meets the bat, which is sad, it says: „I'm sorry, yesterday I met a vampire and it bit me. I'm a vampire now, we mustn't meet anymore. Here is a strawberry, take it and plant it in front of your house. You will have a big place with strawberries. Good luck and bye-bye!

The bat gave a kiss to the cat and then it flew away. And what about the cat? It became a famous businesscat with strawberries.

KOULÍME, KOULÍME KOULÍ“

Setkání 1. 6. 2010 na Černé Studnici

Do III. ročníku ekologické soutěže „Koulíme, koulíme kouli...“ se letos přihlásilo celkem osm škol. Tradičně jsme se všichni setkali v naší škole, kde jsme porovnali hmotnosti hliníkových koulí, ochutnali pečené sladkosti od maminek a žáků naší školy a vydali se vláčkem firmy FIPOBEX pod vrchol Černé Studnice, kde nás čekali všichni zbývající žáci naší školy. Nahoru jsme vyvalili celkem 173 kg hliníku. Prvenství obhájila již podruhé ZŠ Pelechovská Železný Brod s koulí o hmotnosti 35 kg, rekord z prvního ročníku byl tedy pokořen. Na druhém místě se umístila ZŠ Masarykova ze Zásady s koulí o hmotnosti 34 kg a o 3. a 4. místo se dělila naše škola a ZŠ Šumava z Jablonce nad Nisou s koulí vážící 33 kg.

Výkon byl velmi vyrovnaný, nahoře na vrcholu jsme si zazpívali a dohodli se, že uskutečníme za rok další již čtvrté setkání.

Děkujeme sponzorům, firmě FIPOBEX za odvoz vláčkem, paní Hlavaté za dort s marcipánovou koulí zeměkoule a všem ostatním za to, že to s námi v nepřízní počasí vydrželi.

M. Halamová

Koulíme...

Michala Hubelová, 6. třída

Bylo to 1. 6. 2010, kdy jsme s celou školou vyrazili na vrchol Černé Studnice. Vyšli jsme od školy. Přišli jsme ke Kittelovu domu a šli jsme se podívat do malého domku, kde je muzeum. Tam jsme si prohlíželi pozoruhodné věci, když jsme vycházeli ven, tak nám paní průvodkyně nalila jakýsi koktejl (drink). Vypili jsme to a šli dál. Na vrcholu jsme zhodnotili velikost a váhu koulí a zazpívali si. Byli jsme na 3. místě. Výlet se mi moc líbil, i když přišlo.

Slavnost slabikáře

Mgr. Renata Pospíšilová

V loňském školním roce jsme již tradičně oslavili na naší škole předávání Slabikáře. Oslava se konala 12. listopadu a zúčastnilo se jí všech 23 žáků první třídy. Prvnáčkové předvedli své čtenářské dovednosti, které se naučili za první dva měsíce školy v Živé abecedě a zazpívali všem přítomným svou oblíbenou písničku. Nechyběli ani žáci deváté třídy se svoji pohádkou a talismanem – papírovou mašinkou. Toto odpoledne jsme si všichni užili v příjemné atmosféře se spoustou diváků. Nechyběl ani výborný dort od paní Němcové z Těpěř.

1. a 9. třída „ Slavnost Slabikáře“

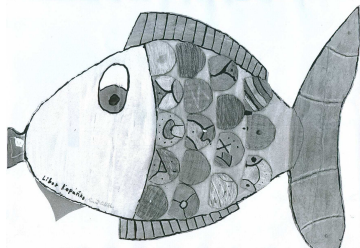
Branný den

Šárka Hlaváčová 9. třída

Branný den se konal 24. 2. 2010. Celý byl pojat v rámci IZS (integrovaného záchranného systému). Třídy se měnily po daných blocích každou hodinu. U nás v bloku

první pomoci si děti vyzkoušely zachránit bezvadného figuranta Kubu, ze 4. třídy, který se zranil při cestě ze školy, měl ošklivou, otevřenou zlomeninu na levé dolní končetině, dále tržnou ránu s žilním krvácením a odřenou dlaň. Všichni se ho pokusili zachránit, někteří to zvládli bez sebemenších problémů, jiní stěží.

Naší velkou oporou byla paní Havlíčková z centrály RZS, která povídala o volání na RZS, o problémech a chybách, které lidé dělají. Doufám, že jsou všichni poučeni, vědí, jak volat na rychlou záchrannou službu, umí a pamatují si něco z první pomoci. Myslím si, že se branný den povedl, děti v našem bloku byly vcelku ukázněné a některé měly i důležité otázky, na které samozřejmě dostaly odpověď.

Ryba, Libor Kopáňko a Tomáš Pulíček, 7. třída

Hvězdárna

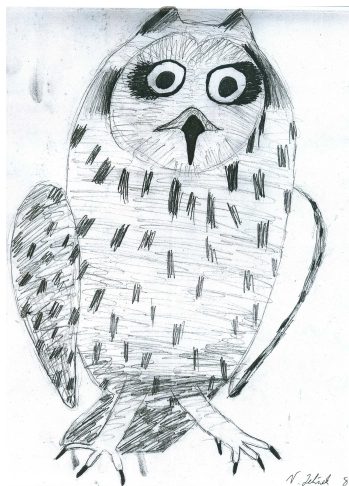
Lukáš Kurfiřt, 6. třída

Ze školy na Pěnčín jely tři třídy autobusem do hvězdárny v Hradci Králové. Když jsme vystoupili a vešli dovnitř, šli jsme do sálu, kde se promítala Sluneční soustava. Dozvěděli jsme se, že nejdelší kaňon je na Marsu a největší planety jsou Saturn a Jupiter. Slunce je označováno jako planeta trpasličí. V další místnosti jsme se podívali na různá souhvězdí, jako například Býk, Štír, Lev, Střelec, Kozoroh. Skončilo promítání a šli jsme k obrovskému hvězdářskému dalekohledu. Prohlíželi jsme si také různé fotografie mléčné dráhy a planet. Také jsme viděli zmenšeniny planet. Exkurze byla zajímavá.

Sokolníci

Pavel Dušek 6. třída

Jednoho dne jsme se dozvěděli, že přijeli SOKOLNÍCI. Byli jsme moc rádi. Po čtvrté vyučovací hodině jsme se odebrali do tělocvičny. Tam nám pan řekl, že když si na nás dravci uleví, že za to nezodpovídají, také nám řekli, že polovina dravců nám bude létat nad hlavami a ostatní ne. Vždycky jednoho dravce vyndal, řekl nám něco o něm, prošel s dravci mezi námi a dal dravce zpátky do bedýnky. Další se třeba prolétl na basketbalový koš a zpátky pro kousek masa. Jeden dravec letěl za nás, ale něčeho se lekl a letěl hned zpátky na bidlo. Pak dal pán rukavici paním učitelkám, aby si to také vyzkoušely. Jeden dravec neletěl, protože byl moc velký. Spokojeni jsme odešli na oběd a domů.

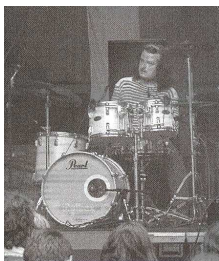
Sova, kresba tužkou, Vojtěch Jelínek, 8. třída

V květnu se stali našimi návštěvníky již podruhé DRAVCI a SOVY firmy FALKER

Tento zábavně vzdělávací program pro žáky o dravých ptácích ve vztahu k lidem měl velký úspěch. Žáci shlédli 10 druhů dravců a sov. Dozvěděli se ty nejzajímavější informace o jednotlivých druzích, z nichž mnozí balancují na pokraji vyhubení.

Rádi bychom v dětech vyvolali tímto programem zájem nejen o ochranu dravců, ale celé přírody, zároveň je tento pořad jako náplní přírodopisu, doplněný o další informace z dějepisu, zeměpisu a ochrany přírody. Děti velice dobře spolupracovaly a zapojily se do přímého kontaktu se zvířaty.

Miloš Dvořáček navštívil naši školu v dubnu se svým pořadem „Vývoj hudby“. Pro své sólové vystoupení využíval kromě bicích nástrojů i další nástroje – fujaru, kytaru, smyčkovac hlasu a další nástroje všeho druhu, také plechové hrnce a rendlíky. Jednoduše řečeno vše co je kolem něj a dá se rozeznít.

Jeho vystoupení bylo prožitkem nejen pro uši, ale i pro oči.

Vystoupení bylo rozděleno do tří věkových kategorií, všichni odcházeli z ateliéru příjemně očiarování. Myslím, že získali zcela nový náhled na hudbu.

Mgr. Miluška Halamová

Zeměpisná olympiáda

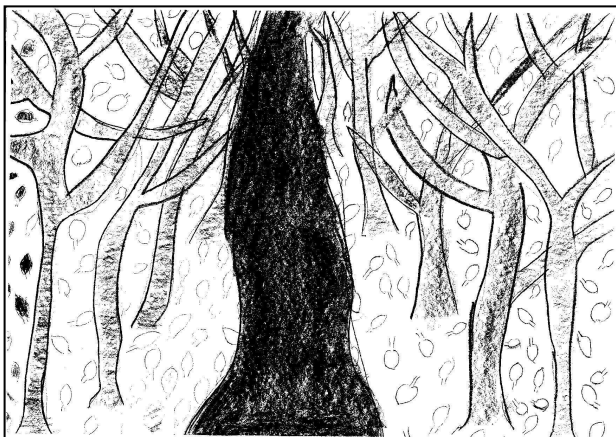
Tomáš Kurfiřt 6. třída

Ve školním kole byl test o vesmíru, kterým jsme prošli úspěšně z naší třídy dva. Já a Lukáš. 19. 3. jsme spolu se zástupci 7., 8., a 9. třídy jeli na zeměpisnou olympiádu do Gymnázia Dr. Randy v Jablonci nad Nisou, na kterou jsme se předem připravovali. 6. třída měla Afriku a světový oceán. Když jsme přišli do třídy, rozsadili nás, aby zástupci 6. a 7. třídy seděli u jednoho stolu. A dostali jsme první test s atlasem o cestovateli, který plul na hranici Afriky. Měli jsme na vyplnění všech testů asi 50 minut. Já bych řekl, že byl nejtěžší. Když všichni dopsali, dali nám malou svačinu a pustili jsme se do druhého testu, který byl s atlasem o oceánu. Třetí test byl bez atlasu, byly v něm grafy o počasí a o zvyšování počtu lidí v České republice. Pak jsme se všichni shromáždili před třídou a společně jeli zpátky do školy.

Tomáš obsadil v okresním kole zeměpisné olympiády 6. místo. Gratulujeme.

Pohádka O řepě, Dubská Barbora ,1. třída

Podzim, kresba rudkou, Barbora Bernatová 5. třída

Můj koníček

Gabriela Šimčíková, 6. třída

Já mám ráda koně,
Nestydím se za ně.
Jsou pro mě vším,
O Rifovi sním.
Někdy ho však nedostanu,
Ať má jakoukoliv cenu.
Je to moje miminko
Miluju ho nemalinko.

IQ PARK

Pavla Klikorková 6. třída

Když jsme jeli s třídou do IQ Parku, moc jsem se těšila. Paní nám otevřela dříve, než se otevírá. Naše batohy jsme si dali do klece a šli se tam podívat. Dostali jsme pracovní listy, které jsme vyplnili. Zkoušeli jsme různé věci, dokonce jsme jezdili na invalidním vozíčku.

Čertík, kresba, Pavlína Kučerová, 4. třída

Čertice,, kresba, Kristýna Chvojková 4.třída

Zpráva výchovné poradkyně

Ve školním roce 2009 / 2010 studovalo na naší škole 171 žáků. Z celkového počtu dětí je plně integrovaných 6, z toho 3 v evidenci PPP, 1 žák pod SPC pro tělesně postižené a 2 žákyně pod SPC pro sluchově postižené. Během roku došlo k opakovaným kontrolním vyšetřením a záleží vždy jen na rodičích, zda informace svěří škole. Následná péče o jednotlivé žáky vyplývá z toho, zda rodiče seznámí s výsledky třídní učitele. Výchovný poradce by měl být seznámen se všemi problémy, které se týkají problematiky specifických poruch učení a chování, nebo problematiky volby povolání, aby rodičům mohl poradit (případně je odkázat na případnou pomoc). V září proběhly kontroly vyšetření žáků s SPU a přípravy nových IVP. Rodiče byli informováni o konzultačních hodinách VP.

Profesionální orientace žáků je v současnosti stále více v centru zájmu činnosti VP. Individuální diagnostiku přes vstupní skupinové vyšetření profesní orientace žáků vykonává v největší míře nadále PPP.

Diagnostika se týká školních vědomostí a dovedností (zejména z českého jazyka, matematiky, obecných schopností žáků).

Profitesty žáků 9. ročníku s průměrným prospěchem do 2,00 provedla Mgr. V. Hujerová. Poté probíhaly následně interpretace s rodiči a VP, kde byli rodiče seznámeni s výsledky profitestů.

V říjnu byly žákům 9. třídy rozdány katalogy o středních školách. Byly jim také doporučeny individuální konzultace v IPS ÚP s p. Novákovou.

Ředitelství jednotlivých SŠ a OU pravidelně informovalo školy o dnech otevřených dveří pro budoucí uchazeče. V Liberci, TIPSPORT aréně proběhl veletrh výchovy a vzdělávání EDUCA a poté proběhl podobně zaměřený veletrh s názvem AMOS v Jablonci n. N. v Eurocentru.

V Liberci se veletrhu zúčastnila 8. a 9. třída, veletrh v Jablonci n. N. využili žáci se svými rodiči individuálně. Žáci 9. třídy se zúčastnili exkurze do SUPŠ v Železném Brodě. Průběžně s žáky a jejich rodiči probíhaly konzultace, které se týkaly přihlášek na SŠ, poučení o jejich vyplnění, vydání zápisových lístků, byly podávány informace o přijímacím řízení. S vysvědčením v lednu se rozdaly přihlášky na SŠ společně s výstupním hodnocením všem vycházejícím. V dubnu proběhlo řádné 1. kolo přijímacího řízení na SŠ (16 žáků bylo přijato na SŠ a 3 na školy s tříletým učebním oborem).

Lze konstatovat, že přijímací řízení bylo pro naše žáky v letošním roce velmi úspěšné. Žáci mají zájem o získávání plného středního vzdělávání.

Prospěch a chování byly sledovány v průběhu obou pololetí. Na poradách předkládali vyučující návrhy na posílení kázně, případně neprospěch a dílčí nekázeň se řešily okamžitě. Rodiče byli včas informováni a vyzváni k návštěvě školy. Obě zúčastněné strany spolupracovaly.

Konzultace s rodiči a výchovné komise na základě podnětů třídních učitelů pro vážnou nekázeň, porušování vnitřního řádu a neomluvenou absenci jsme řešili ihned a po

dohodě s rodiči pracovali na společném postupu, který by směřoval ke zlepšení. Výchovná opatření směřovala k posílení vědomí a kázně. Výchovné problémy jednotlivých žáků byly řešeny po vzájemné dohodě a předcházejících, mnohdy i opakovaných konzultacích s rodiči. Rodičům byly doporučeny metody individuální práce a péče tak, aby výsledky problémových dětí, hlavně neprospívajících, vedly ke zlepšení nebo v mnoha situacích aspoň ke zmírnění problémů.

Všem žákům přeji hodně úspěchů v jejich dalších studiích.

Mgr. Lenka Stružská

„Skřítek hospodářček“, kresba voskovkami, Tereza Lejsková 6. třída

Fotografie loňské 9. třídy

V letošním roce vyšlo z 9. třídy 18 žáků

Jméno a příjmení

Patrik Banga
Dominika Bangová
Eva Donátová
Michal Fabián
Šárka Hasenkovpřová
Šárka Hlaváčová
Radek Hubner

Radek Kopáňko

Marek Kurfiřt
Martin Kurfiřt

Vojtěch Kurfiřt
Ondřej Liška

Jaroslav Mikyška

Marek Nikodým

Jiří Pospíšil

Lenka Rybáková
Petra Šimralová

Tomáš Trdla

Michaela Votočková

Střední škola

Střední škola řemesel a služeb, Jablonec n. N. – Kuchař,
Střední průmyslová technická, Jablonec n. N. – Nástrojář
Střední odborná škola Emila Holuba, Brno – Veterinářství
Střední průmyslová škola stavební, Liberec – Stavebnictví
Gymnázium U Balvanu, Jablonec n. N.
Střední zdravotnická škola, Liberec – Zdravotnický asistent
Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola, Varnsdorf
– Informační technologie
Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická,
Liberec – Elektrotechnika
Střední odborná škola, Liberec – Mechanik elektronik
Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská, Železný Brod
– Aplikovaná chemie
Střední průmyslová škola stavební, Liberec – Stavebnictví
Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická,
Liberec – Elektrotechnika
Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická,
Liberec – Elektrotechnika
Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola, Varnsdorf
– Informační technologie
Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská, Železný Brod
– Aplikovaná chemie
Obchodní akademie, Liberec – Ekonomické lyceum
Střední škola hospodářská a lesnická, Frýdlant – Kuchař –
Číšník
Střední průmyslová škola strojní a elektrotechnická,
Liberec – Elektrotechnika
Gymnázium U Balvanu, Jablonec n. N.

Rozloučení s devátou třídou

Poslední den ve škole

ROK 2010 / 2011

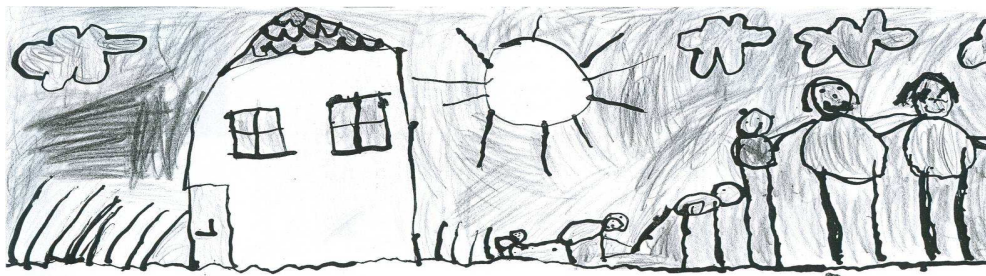
V tomto školním roce navštěvuje naši školu 176 žáků. Do 1. třídy jsme přivítali 20 dětí.
Prvňáčkové

1. třída - ZŠ Pěňčín - školní rok 2010/2011

1. Bárta Daniel, Huť 123	11. Hujer Jan, Bzí 112
2. Bardynová Eliška, Skuhrov 63	12. Klacková Nikola, Bzí 92
3. Beneš Jakub, Bratříkov 67	13. Kocour Martin, Bratříkov 132
4. Dohnal David, Pěňčín 18	14. Kuderová Eliška, Jistebsko 67
5. Dubská Barbora, Alšovice 229	15. Křížková Jana, Alšovice 65
6. Dvořák Tadeáš, Huť 114	16. Nagyová Kateřina, Alšovice 225
7. Fleišer Matyáš, Alšovice 138	17. Nikodýmova Nikola, Jistebsko 110
8. Hladíková Lucie, Veselí 14	18. Pop Valentin, Alšovice 204
9. Halama Pavel, Alšovice 3	19. Těhník Martin, Alšovice 227
10. Havlasová Marie, Chlístov 29	20. Tsohla Bohdanka, Alšovice 204

Přejeme prvňáčkům, ať se jim ve škole líbí. :-)

Pohádka O řepě, kresba, Dvořák Tadeáš 1. třída

Pedagogický sbor

Ve škole pracuje v tomto školním roce 13 učitelů včetně ředitelky a zástupkyně a dvě vychovatelky ŠD.

Ředitelka	Mgr. Miluše Halamová
Zástupkyně ředitelky	Mgr. Eva Divinová
Třídnictví	
1. třída	Mgr. Martina Ferstlová
2. třída	Mgr. Renata Pospíšilová
3. třída	Mgr. Iva Pospíšilová
4. třída	Mgr. Lenka Stružská 1
5. třída	Mgr. Andrea Hořáková
6. třída	Mgr. Jitka Drobíková
7. třída	Mgr. Jarmila Hasenková
8. třída	Mgr. Magdaléna Kurfiřtová
9. třída	Mgr. Lenka Stružská 2
Bez třídnictví	Mgr. Eva Havlová
Výchovná poradkyně	Mgr. Olga Štěpánová
Vychovatelka ŠD	Mgr. Lenka Stružská 2
	Libuše Matějčková
	Monika Mastníková
Správní zaměstnanci školy:	
Školník	Jiří Volf – údržba
Školnice	Lenka Pavlatová – úklid
Uklízečky	Jana Šťastná, Lenka Rybáková

Personální změny ve škole

Změny v pedagogickém sboru

V srpnu z důvodu těhotenství ukončila pedagogickou práci Mgr. Lucie Židková. Na její místo nastoupila Mgr. Eva Havlová ze Bzí, která je čerstvou absolventkou Univerzity v Hradci Králové.

Mgr. Eva Havlová

Bydliště: Bzí 144

Kvalifikace: absolventka pedagogické fakulty
Univerzity v Hradci Králové

Záliby: sport, hasičský sport a hra na klavír

Přejeme paní učitelce, aby jí byla práce s dětmi
potěšením a byla v naší škole spokojená.

Slunečnice, kresba, Sandra Černíková 9. třída

Slunečnice, kresba, Aneta Strackeová 9. třída

Označte si v kalendáři

Prázdniny ve školním roce 2010 – 2011

Podzimní prázdniny	středa 27. října a pátek 29. října 2010
Vánoční prázdniny	čtvrtek 23. prosince 2010 a skončí v neděli 2. ledna 2011 vyučování začne v pondělí 3. ledna 2011
Pololetní vysvědčení	pondělí 31. ledna 2011
Pololetní prázdniny	pátek 4. února 2011
Jarní prázdniny	od 21. února do 27. února 2011
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 21. dubna a pátek 22. dubna 2011
Závěrečné vysvědčení	ve středu 30. června 2011
Hlavní prázdniny	od 1. července 2011

1. pololetí od 01. 09. 2010 do 31. 01. 2011

23. 09.	třídní schůzky 1. třídy
18.11.	„Den slabikáře pro prvňáčky“
24. 11.	konference 1. čtvrtletí
25. 11.	rodičovské schůzky, informace o prospěchu a chování
25. 11.	výstava dětských prací na škole
16. 12.	vánoční besídka pro rodiče
23. 12.	vánoční besídka dětí, slavnostní zakončení kalendářního roku
06. 01.	informativní schůzky rodičů
26. 01.	konference 1. pololetí
31. 01.	vydání vysvědčení za 1. pololetí
04. 02.	pololetní prázdniny

2. pololetí od 01. 02 2011. Do 30. 06. 2011

15. 01 – 31. 01.	přijímací talentové zkoušky na střední umělecké školy
01. 02.	zápis dětí do 1. třídy
únor	lyžařský výcvik 7. a 8. třída
13. 04.	konference 3. čtvrtletí
14. 04.	rodičovské schůzky, informace o prospěchu a chování
14. 04.	výstava – Velikonoce ve škole
09. 06.	Školní akademie
19. 05.	informativní schůzky rodičů
01. 06.	„Dětský den“, Koulíme, koulíme kouli na Černou Studnici
06. 06. - 10. 06.	Školní výlety
23. 06.	závěrečná konference
30. 06.	slavnostní zakončení školního roku rozdáním vysvědčení

Školní jídelna

Jana Dymlová, vedoucí školní kuchyně

Školní jídelna při MŠ Pěnčín ve školním roce 2010-2011

V tomto školním roce se ve školní jídelně stravuje:

60 žáků 1.- 4. ročníku	stravné – 16,- Kč
75 žáků 5.- 8. ročníku	stravné - 18,- Kč
22 žáků 15 -18 let	stravné - 20,- Kč
60 dětí MŠ	stravné - 22,- Kč
27 dospělých strávníků	

Hříbek, malba, Daniel Gregor 2. třída

Ve školní jídelně pracují 3 kuchařky a vedoucí školní jídelny. Hlavní kuchařkou je Libuše Havrdová, která je v současné době nemocná. Jako pomocné kuchařky zde pracují Kamila Brožková a Eva Strnádková. Obědy se stále platí přes spořizbový účet a přes účty u ostatních bank. Peníze jsou sráženy vždy 15. následujícího měsíce. Je třeba, aby měli rodiče k tomuto datu na účtu peníze, jinak musí nesraženou částku zaplatit v hotovosti a to v co nejkratším termínu. Obědy placené v hotovosti musí být zaplacený do třetího pracovního dne v následujícím měsíci.

Obědy se odhlašují den předem, pouze ve výjimečných případech /nemoc/, ráno do 7.45 hodin. Hromadné akce školy musí být odhlašovány také nejpozději den předem. Zaměstnanci školní jídelny přejí všem strávníkům dobrou chuť.

Krajské kolo dopravní soutěže

Dne 2. 6. 2010 jsme se my, výherci prvních a druhých míst okresních kol mladých cyklistů Libereckého kraje, sjeli do Frýdlantu, abychom bojovali o postup do celostátního kola. Příjezd proběhl bez problémů, ale počasí nám neprálo od samého počátku. Byli jsme promoklí dřív, než jsme se stihli ubytovat, jelikož chatky byly celkem daleko od dopravního hřiště. Hned po obědě nás čekaly testy. Poměrně brzy jsme je měli napsané. Stačila by nám polovička daného času. Neměli jsme ani moc chyb. Po testech byla na řadě jízda podle pravidel. Celkově nedopadla nejhůř. Pozitivní na tom bylo, že se Honza poučil z dřívějších kol a svou chybu (zastavit na Stopce) už neopakoval. Náladu nám opět kazilo počasí. Měli jsme ale smůlu, byli zde lepší a zkušenější, a proto jsme po prvním dnu byli v průběhu pořadí u konce. Večerního programu jsme se nezúčastnili, před prohlídkou zdejšího zámku jsme dali přednost spacáku a hraní karet. Druhý den se počasí příliš nezlepšilo, ale my jsme s tím byli už smíření. S igelitovými sáčky v botách jsme pokračovali v soutěži. Čekala nás zdravotní kontrola, ve které Zuzka excelovala a neodnesla si ani jeden trestný bod. A poslední disciplína – jízda zručnosti nedělala problémy jen nám. Mokrý povrch učinil své, všichni jsme byli nejistí. I přes to vše si myslím, že se soutěž cyklistů vydařila. Jsme rádi, že jsme se dostali až sem a umístili se na krásném 6. místě.

Zájmové kroužky

Nadále velmi úspěšně na naší škole pracovaly v loňském roce zájmové kroužky, které navštěvovalo na prvním stupni 79 žáků a na druhém stupni 33 žáků. Do součtu nejsou započítány děti z lyžařského kroužku Sokol Skuhrov, kterých je v současné době asi 20. Kroužky vedli učitelé a zástupci rodičů. V letošním školním roce opět v této činnosti pokračujeme a přivítáme z řad rodičů nabídku a zapojení se do libovolných činností.

Kroužky	
Běžecské lyžování	p. Hušek, p. Večerník
Vybíjená (4. a 5. třída)	Mgr. E. Divinová
Keramická dílna 1	Mgr. M. Ferstlová
Keramická dílna 2	Mgr. M. Ferstlová
Keramická dílna 3	Mgr. L. Stružská
Mladý zdravotník	p. L. Lejsková
Fotografický kroužek	Mgr. M. Halamová
Pěvecký sbor „PĚNIČKY“	Mgr. M. Kurfiřtová

„Čarodějnice“ kresba suchým pastelem, I. Jakoubčová 7. tř.,

„Podzim“ malba pastelem, Vojtěch Jelínek 9. tř.

Paní učitelka nás přihlásila na exkurzi v Jizerských horách.

Pavla Klikorková, 6. třída

I. Práce ve škole

Ve škole jsme si vytvořili skupiny, já byla ve skupině s Tomášem Drofou, Tomášem Kurfiřtem a Lukášem Preisslerem. Potom nám paní učitelka rozdala papíry s úkoly, které jsme museli vypracovat s pomocí mapy a vlastních znalostí. Vyšetřovali jsme Jizerskohorskou katastrofu, měli jsme si připravit nějaká povídání a referáty.

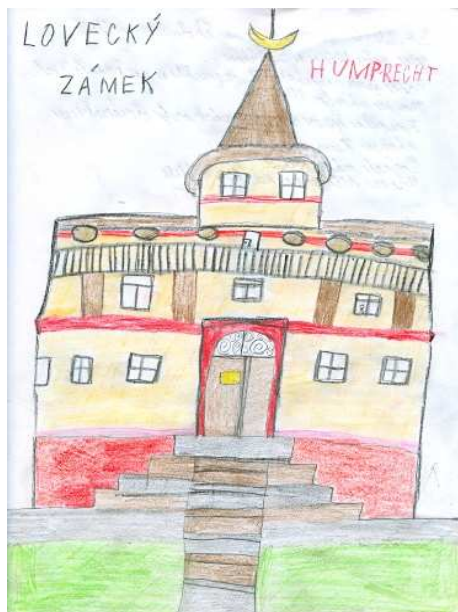
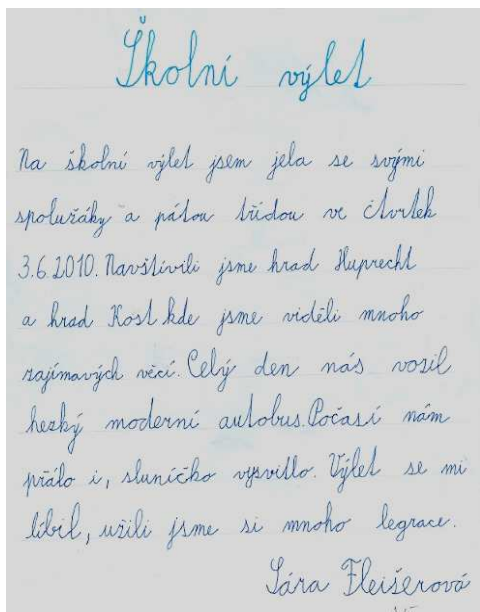
II. Exkurze v Jizerkách

Dne 20. 5. 2010 se konala exkurze do Jizerských hor. Po příjezdu jsme se vydali na dlouhou túru, nejprve jsme navštívili horu Bukovec a cestou nám lesník Mirek pověděl něco více o lesích. Na Bukovci jsme také posváčili a popovídali si a šli zpět dolů cestou kolem čedičového dolu a vydali se k rašelinšti Jizerky. Tam jsme si povídali o rostlinách, co tam rostou, a o zvířatech, která tam žijí. Potom jsme se vrátili k chatě, kde nám uvařili výborný čaj a opět si popovídali a vrátili jsme se autobusem zpět na Pěnčín. Exkurze byla moc pěkná a líbilo se mi tam.

III. Závěr

Den po exkurzi nás navštívil jeden z lesníků, s kterým jsme si shrnuli vše, co jsme se nového naučili na horách a četli si svoje výtvary.

Školní výlet

Vážení rodiče,

výbor SRPDŠ pokračuje ve své činnosti. Na schůzce v červnu jsme poděkovali za práci paní Šárce Hlaváčové, jejíž působení ve výboru skončilo odchodem dcery Šárky na střední školu. Výbor SRPDŠ se sešel v tomto školním roce 14. října. Seznámil se s hospodařením fondu. Paní ředitelka předložila informaci o organizaci nového školního roku, výroční zprávu školy, seznámila výbor se změnami, které připravilo MŠMT. Schůzku ŠR svolala na 20. října její předsedkyně Mgr. Magdalena Kurfiřtová. Spolu s paní Lenkou Svobodovou a panem Jaroslavem Strnadem schválili roční plán a výroční zprávu školy.

Jak jsme hospodařili s finančními prostředky SRPDŠ v loňském roce

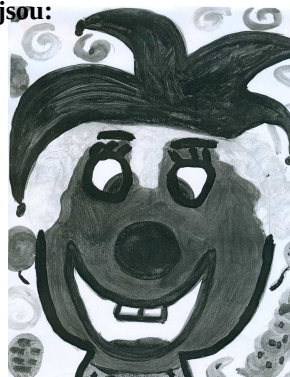
výdaje		příjmy	
doprava do divadla	8 693,00	příspěvek rodičů	25 650,00
školní exkurze (výlety)	2 081,00	vánoční besídka-příspěvek	1 819,00
lyžařský výcvik 7. třídy	3 420,00	vánoční krámek-výtěžek	3 055,00
materiál na vánoční dílnu	1 837,00	úrok na VK	30,00
přednášky, představení ve škole	13 412,00	výtěžek za tříděný odpad	310,00
soutěže a ceny	3 681,00	školní akademie-příspěvek	1 652,00
odměny žákům	5 782,00		
Výdaje celkem	38 906,00	Příjmy celkem	32 516,00

V letošním školním roce jsme opět doplnili fond SRPDŠ o částku 200,- Kč na jednoho žáka.

Lenka Svobodová předsedkyně SRPDŠ

Třídními důvěrníky SRPDŠ pro školní rok 2010 -2011 jsou:

1. třída	Andrea Dubská	Alšovice 229
2. třída	Gregorová Iva	Chlístov 34
3. třída	Ivana Houserová	Krásná 48
4. třída	Adéla Fleišerová	Alšovice 138
5. třída	Kateřina Hujerová	Dolní Č.Studnice 99
6. třída	Dana Suchá	Alšovice 15
7. třída	Lenka Svobodová	Jistebsko 58
8. třída	Jana Brožková	Alšovice 109
9. třída	Hana Pešková	Pěnčín 43

„Na maškarní“ malba temperou, K. Baletková 5.tř.

Poděkování

Ing. Joset Nagy, Výletní areál Pěnčín

Na jaře letošního roku jsme začali opravovat další prostory našeho Výletního areálu, tak aby se návštěvníci cítili u nás zase o něco lépe. Šlo především o vytvoření záhonů s dřevinami a květinami. Náhodou nám zahradník vytvořil v jednom záhonu terénní profil připomínající Černostudniční hřeben. Při pohledu na záhon mě napadla myšlenka osadit nejvyšší kopeček modelem rozhledny Černé Studnice. Při přemýšlení o tom, kdo a z jakého materiálu by byl schopen model cca o výšce 30 cm vyrobit, jsem oslovil paní učitelku Ferstlovou a její keramický kroužek.

S trochou obavy jsem ji tento trochu „šílený“ plán nastínil a ona se k mé radosti ochotně úkolu ujala a na konci června jsme s celou třetí třídou rozhlednu usadili a oslavili to na zmrzlině v občerstvení U Husy. Jako protislužbu se snažíme vybavit Vaši keramickou dílnu spotřebním materiálem dle přání paní učitelky.

Myslím si, že by bylo dobré v tomto prvním počínu pokračovat s tím, že by se v keramickém kroužku mohly vytvořit další modely památek Pěnčínska – Kittelův dům, Kostel sv. Josefa, kaplička v Hutí, rychta na Bratříkově a koneckonců i drikety jakožto svébytný architektonický a krajinný prvek naší oblasti. V této souvislosti nabídla pomoc i kronikářka paní Smolková, která shodou okolností byla při slavnostním osazení rozhledny.

Na závěr bych chtěl ještě jednou vyzdvihnout ochotu a iniciativu paní učitelky Martiny Ferstlové, pro kterou tato akce znamená hodně práce navíc. Myslím si, že na tuto členku Vašeho pedagogického sboru můžete být právem hrdí.

Osazení rozhledny na své místo v areálu.

Práce našich dětí

Bojíte se víc nemoci nebo lékaře?

Jiří Donát 6. třída

Když se podíváte kolem sebe a celý den se budete ptát lidí, zjistíte, že někteří mají větší strach z lékaře než z nemoci. Bojí se proto, že u lékaře vám například odebírají krev jehlou nebo tyčinkou zmáčknou jazyk a koukají do krku. Potom někteří jsou stydliví, musejí sundat svrchní část oblečení, aby vás lékař poslechl speciálním naslouchátkem, tím co má kolem krku. Děti se chtějí vymluvit ze školy a chodí schválně málo oblečení a nechťejí k lékaři. A také simulují, ale to by měl rodič poznat.

Starí Egyptané měli na svou dobu velmi vyvinuté lékařství a pomoc lékaře byla hodně vyhledávaná. Neměli skalpely, antibiotika, jehly na odběr krve a další. Měli své šamany, byliny a víru, nějaké nástroje a obvazy. S těmi věcmi uměli už zkoumat mozek a další. Těmto předkům vděčíme za dnešní vyspělou medicínu, kdy dnes dáme umělý spánek a za chvíli lékaři dokáží zachránit život. To, co dnes umí lékaři, je neuvěřitelné. Lidé se bojí zbytečně, lékaři pomáhají zachraňovat životy a to je vznešené. Vezměte si co bakterií, virů, bacilů, parazitů a všeho dalšího na naší planetě číhá a chce ubližovat. To vše neznamená, že musíme před nemocemi třást a schovávat se. Je třeba ale dodržovat hygienu a chodit na prohlídky k lékaři.

Čeho se budete bát, až dostanete nějakou nemoc? Já měl rakovinu, měl jsem strach, ale neschovával jsem se a byl jsem vděčný za lékařskou pomoc. Dnes už je na světě víc bezpečno než za dob starých Egyptanů.

Život je pes, ale žít je psina

Anežka Masná, 8. třída

Každý si ve svém životě projde okamžiky, kdy je šťastný, nic mu nechybí a situacemi, kdy je zdrcen a jeho srdce tíží velký kámen.

Ted' ale k těm hezčím chvilčkám, které nikdy nezapomeneme, a vždy nás budou hrát u srdíčka a zaručeně vykouzlí úsměv na tváři. Většinou to bývají vzpomínky na osobu, která je nám blízká a na které nám moc záleží, na přátele, kteří nám pomohli a podrželi nás, když bylo nejhůř, pobavili, rozesmáli a byli prostě s vámi. Nebo na chvíle, kdy jste šťastni v láskyplném objetí člověka. I kdyby to bylo jen jednou,

pamatujete si každý detail, vybaví se vám

Mlín, kresba tužkou, Martin Kurfiřt, loňská 9. třída

prostě vše. Jsou to chvíle štěstí, které musíte prožít naplno do posledního doušku, protože nikdy nemáte jistotu, že se budou někdy opakovat.

A teď k chvilčkám, kdy čas se vleče a neubíhá. Nezastaví se kvůli jednomu jedinci, nezajímá ho, zda je šťastný nebo smutný. Pro život platí – kde je zlo, tam je dobro, žijí v rovnováze, ať se nám to líbí nebo ne. Zdá se nám, že se štěstí otočilo k nám zády. Nic nám nevychází, připadáte si opuštění. Stejně tak jako máte nejlepšího přítele, máte i nepřítele, který čeká na vhodnou chvíli a zaútočí, kdy to nejmíň čekáte. Nejvíce ze všeho, ale bolí zrada. Co může bolet víc než zlomené srdce? Zrada od člověka, který nosí masku přátelství. Dáte někomu důvěru a on toho využije a podkopne vám nohy. Ale i tohle má svojí pozitivní stránku. Když se pomalu všechno uklidňuje, vy si vlastně řeknete, že všechno zlé je k něčemu dobré. Jste o něco moudřejší a vaše chyba se už nemusí opakovat, ale kdo je neomylný, že?

Jsou i chvíle, které bychom už nikdy nechtěli vytahovat, ale je to vůbec možné? Vracejí se jako výčitky svědomí a píchají jako tisíce jehel. „Můžu za to já, je to moje vina, kdybych to udělal takhle, nikdy by se to nestalo.“ Bodají a útočí bez ohlášení a je jen na vás jak proti nim budete bojovat.

Nikdo ale neřekl, že život je lehký jako peříčko. Je to velká horská dráha, kdy jste jednou nahoře, podruhé zase dole. Někdy však vedle vás sedí přítel, anděl bez křídel, který vás drží za ruku a nikdy nepustí. Nemůžeme být ale stále šťastní, to by na světě nebyla žádná spravedlivost. Vždy se najde žárlivec, který se pokouší vás ponížit a váš život zničit, ale i člověk, který vám podá pomocnou ruku a nikdy nezradí. Važte si ho, protože je jich velmi málo.

Žijte tak, jako by byl každý váš den poslední. Užijte si ho naplno s lidmi, na kterých vám záleží, a řekněte jim vše, co máte na srdci, protože se může stát, že až se konečně odhodláte, bude pozdě. Život je příliš krátký, tak si ho nenechte proklouznout mezi prsty. Někdy stačí jen chtít a nic není nemožné.

Závod

Petra Suchá, 6. třída

Závody už začínají,
děti už sem přibíhají.
Mikinu si sundávám,
pod ní číslo nalézám,
Hbitě stoupnu na čáru,
startuji už k poháru.
Běžím, jak to nejlip jde
zatáčka a do cíle.
Ještě rychlost naberu
a závod tu vyhraju.
Na stupně už vystupuju,
popřejou mi a jdu dolů.
Malou cenou odměněna,
šťastně zářím a jsem doma.

„Léto“, kresba suchým pastelem Petra Suchá, 6. třída

Budoucnost

Vojtěch Jelínek 9. třída

Jak asi bude svět vypadat za sto let? Tuto otázku si asi položil už každý z nás, pokud vůbec budeme žít na zemi a jestli ještě bude nějaký člověk vůbec existovat.

Už dnes v dnešní době hrozí globální oteplování, nebo možná doba ledová. A co kdyby takové globální oteplení roztavilo všechny ledovce na zemi? Voda by zaplavila pobřeží a okolo Čech by bylo moře. No ona taková doba ledová by taky nebyl žádný med, kdybychom všichni neumrzli, tak by moře a oceány zamrzly a my bychom mohli jezdit na bruslích do Afriky. Nemohli bychom nic pěstovat a po chvíli bychom stejně umřeli.

Pomalu docházejí různé suroviny, které jsou samozřejmostí našeho běžného života. Člověk plýtvá věcmi, co jsou kolem něj, odhazuje odpadky, které i když hodí do popelnice, nebo i když je třídí, jdou někam na skládku, ony se nevypaří. Za pár let se budeme válet v odpadcích.

A co lidé? Kam se všichni vejдем? Pořád se někde mluví o přelidnění planety, která se nenafoúkne a na kterou se moc lidí už nevejde. Lidé se rodí a umírají, ale pořád je víc lidí, kteří se narodí, než těch kteří umírají. A brzo se na planetu Zemi všichni nevejdeme.

Jsem zvědavý, jak všechny tyto problémy budeme v budoucnu řešit a jak to tu všechno bude vypadat. A co vy?

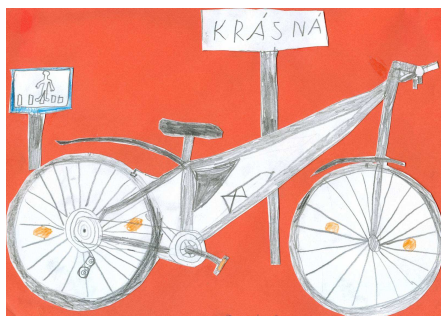
Kolo, kombinovaná technika, Radek Votoček 3. třída

Člověk, kterého si nejvíce vážím

Pavlaína Suchá 8. třída

Myslím, že tohle říct je docela těžké, protože já si vážím celé své rodiny, ale určitě i dalších přátel a kdybych měla někoho z nich určit jako člověka, kterého si nejvíce vážím, tak by to mohlo ty ostatní urazit, což já nechci.

Tak třeba mamka a tatka, těch si vážím jako mých rodičů, kteří mě většinou ve všem podpoří, pomůžou mi ve věcech, se kterými si nevím rady, také mi dají peníze, když je potřebuju. Mamka se o mě od narození stará, když udělám nějakou blbost, tak mě za to vynadá a já jsem jí za to vlastně vděčná. Ona jediná se mnou šla poprvé do školy, protože táta měl a pořád má hodně práce, což vlastně moc nevádí, protože alespoň vydělává dost peněz na to, aby za mě a za sestru mohl zaplatit kroužky, které jsou někdy i docela drahé. Potom si také hodně vážím svých prarodičů. Tátovi rodiče bydlí ve stejném domě jako my, takže jsme se sestrou nikdy nemusely chodit do družiny. Po příchodu domů ze školy byla doma babička, která se s námi učila a dělala úkoly. Teď už se samozřejmě učíme samy, ale vždy, když přijdeme domů, tak se nás babička zeptá, jak bylo ve škole a my jí vždy řekneme, že dobře. Ale někdy, když zůstanu s babičkou sama doma, tak si sednu k ní na gauč, ona sedí u stolu a navléká, povídáme si o různých věcech, které bych ostatním nikdy neřekla, ani mamce ne. Prostě to, co si s babičkou povídáme, je takové naše malé tajemství.

Někdy to samozřejmě řeknu i mamce, ale většinou spíš ne. S babičkou se taky někdy pohádáme, ale to jen proto, že má každá jiný názor na jednu a tu samou věc. Děda nás většinou moc nehlídá, ale jinak je s ním legrace. S máminými rodiči si také dost rozumím. I s druhou babičkou a dědou Standou je legrace, ale s ním hlavně chodím na houby, kde si vždy něco vyprávíme. Někdy mě i poučuje, což mně dost vadí, ale jinak mě to baví, protože se vždy něco dovím.

A teď moje zlatá sestřička. No zlatá, jde o to, v jakém slova smyslu to zrovna myslím. Jsme sestry, takže se určitě někdy pohádáme, ale to jen málokdy, jinak jsme na sebe poslední dobou hodné. Sestru mám hrozně ráda a nikdy bych ji nevyměnila za jiného sourozence, protože si jí také hodně vážím a to hlavně proto, že jí řeknu všechno, co nemůžu říct žádnému dospělému, protože by to asi nepochopil. Myslím, že každý potřebuje přátele, protože bez nich je potom sám a opuštěný, což bych vážně, ale doopravdy vážně, nikdy nechtěla zažít.

Tak tohle jsou všichni lidé, kterých si vážím a můžu říct, že si nemůžu vybrat jen jednoho, protože každý je pro mě nějak jinak potřebný a já bych bez něj nemohla žít.

Přátelství

Mariana Šmídová 8. třída

Přátelství? Tento pojem si představuje každý nějak jinak. Někdo například vůbec přátele nemá a ani je nevyhledává, ale jiný člověk bez nich nemůže žít. Já jsem spíše ten druhý typ člověka. Je důležité mít někoho, komu bychom se svěřili se svým nejtajnějším tajemstvím. Mít někoho, komu můžeme důvěřovat stejně jako rodině. Mít přitele. Jednoho dne L. A. Seneca řekl: „Nezajímej se o množství, ale o kvalitu svých přátel.“ Já s tímto citátem naprosto souhlasím. Jsem přesvědčena o tom, že nepotřebuji stovky nebo desítky přátel. Mám jich jenom pár, ale jsou to opravdoví, velcí přátelé, kterým věřím, a kteří by mě nikdy neklamali. Bohatě mi stačí to málo, co mám.

Také se říká, že v nouzi poznáš přítele. A je to pravda. Sebemilejší kamarád nám není nic platný, když přijde krize a kamarád bohužel nemá čas nebo se k nám dokonce otočí zády. Krize přejde a on chce být zase kamarádem. To se stalo i mně. Potřebovala jsem někoho mít u sebe, když jsem měla problém, ale našla jsem jediné kus plyše, který jsem měla na posteli.

Myslím si, že přítel je ten, kdo o mně ví všechno a přece mě neopustí. Přátelství je cit, možná jen pocit, ale vždycky mě dokáže zahřát u srdíčka a potěšit mě, i přestože si někdy ani neuvědomíme, co pro nás znamená. Občas přemýšlím o tom, jaké by to bylo nemít kamarády. Neměla bych s kým jít do kina, neměla bych s kým se smát a probírat nejnovější drby, neměla bych komu si postěžovat. Bez přátel se prostě nedá žít.

Šípek, malba temperou, Lenka Novotná 4. třída

Profi testy

Klára Dušková, 9. třída

Píše se den 24. 9. 2010 a na Základní škole Pěncín se píší Profi testy. Žáci deváté třídy jsou již připraveni na svých místech a začíná náročný den plný přemýšlení a dumání nad různě složitými příklady. Je půl osmé a přichází paní učitelka s paní Hujerovou a nesou důležité papíry, podle kterých se dozvíme, pro jakou střední školu bychom se měli rozhodnout. Pak nám paní Hujerová sdělí pár stručných informací o tom, jak správně vyplnit test a co dělat v případě, že jsme se zmýlili. Po těchto stručných poučkách se může začít psát. Paní Hujerová nám odstartovala stopkami čas, po který se budou testy psát. První řada dvaceti otázek je jednoduchá a nemusí se nad ní moc přemýšlet, pak ale přišly na řadu otázky těžšího rázu, a to už potom bylo něco na přemýšlení. Otázky z češtiny, matematiky a všeobecných znalostí nás doprovázely celý den. Nejtěžší však podle mého úsudku bylo převrácení kostiček. Pro někoho to bylo snadné, pro někoho ne záleží na tom, jak se vyspíte, jestli vás něco stresuje a další věci, které vás mohou rozhodit při psaní těchto testů. Někteří pohořeli na různých věcech. Například někomu nešla čeština, jinému všeobecné znalosti. Což o to, dalo se to napsat bez chyby, ale to by vám taky musel vystačit časový limit, který vám byl zadán. A právě u některých těžších příkladů z matematiky bylo obtížné vejít se do předem určeného limitu. Ale když jste se do toho nezamotali a došli ke správnému závěru, byli jste rádi, že to máte za sebou. Po tomto dlouhém testování vaší zručnosti, hbitosti a vnímavosti jste se dočkali zasloužené odměny. Byla to přestávka a zasloužený odpočinek. Pocity z těchto testů byly různé. Někdo byl rád, že to má za sebou a jiný by se vrátil k tomu určitému příkladu, který se mu nepodařil vypočítat či správně zodpovědět.

Proč musí být hasiči

Lukáš Staropražský, 7. třída

Kdyby nebyli hasiči,
nebyly by hasičárny,
kdyby nebyly hasičárny,
zmokli bychom jako hasiči,
vypadali bychom jako zmoklí
hasiči,
každý by se nám smál,
kdyby se nám každý smál,
kdekdoby se nám vyhýbal,
žili bychom jako kůl v plotě,
kdybychom žili jako kůl
v plotě,
mohl by nás někdo rozsekat a
spálit.
Proto musí být hasiči.

Školní výlet, kresba, Josef Nagy, 3. třída

Proč musejí být rybáři

Lukáš Preissler, 7. třída

Kdyby nebyli rybáři,
nebyly by ryby,
kdyby nebyly ryby,
nebylo by jídlo na štědrovečerní stůl,
kdyby nebylo jídlo na štědrovečerní stůl,
nebylo by kapra,
kdyby nebylo kapra,
rodina by se musela rozhodnout jinak,
kdyby se rodina rozhodla jinak,
nebyl by kapr,
kdyby nebyl kapr,
nebyla by pořádně štědrovečerní večeře,
kdyby nebyla štědrovečerní večeře,
nebyly by vánoce,
kdyby nebyly Vánoce,
nebyly by dárky,
kdyby nebyly dárky, rodina by byla nešťastná.
proto musejí být rybáři.

Štěpánka Dohnalova, malba 2. třída

Můj bráška

Tomáš Pulíček 7. třída

Jmenuje se Petr Pulíček a narodil se 15. 08. 2009. Bydlí v Alšovicích jako celá naše rodina. Má velké hnědé oči, vlásků zatím moc nemá, zoubky mu ještě nevyrostly, měří 71 cm a váží 7,5 kg. Oblečení zatím žádné oblíbené nemá, nejspokojenější je, když může být bez plínky a oblečení. Zatím toho ještě moc neumí. Dobře mu jde žvatlání, kterému zatím moc nerozumíme. Každou hračku, včetně svých ručiček a nožiček, rád ochutnává. Je to takový malý smíšek, rád se směje na nás i na své hračky.

Je to můj mladší bráška a celá naše rodina ho má velmi ráda.

„Ladova zima“, kresba, Simona Rathouská, 5. třída

Moje maminka

Soňa Hoštičková 6. třída

Je moc hodná a mám jí ráda. Někdo si možná neuvědomuje, co pro něj máma znamená.

To ona mě dostala na svět, ona je ta, kdo mě vychoval, dává mi celý můj život a má mě moc ráda. Někdy, když si vzpomenu,

co se mnou musela všechno vytrpět a jak jsem jí někdy zlobila... A co jsem pro ni udělala já? Ale přesto vím, že ona je ta jediná, která mě vždy podpoří, ať se rozhodnu

pro cokoliv. A ať se stane, co chce, bude tu pořád se mnou hlavně ona. Máma je něco jedinečného a své mámy by si měl každý vážit jako já té své.

Obhajoba Záporné postavy

Jan Tichý 8. třída

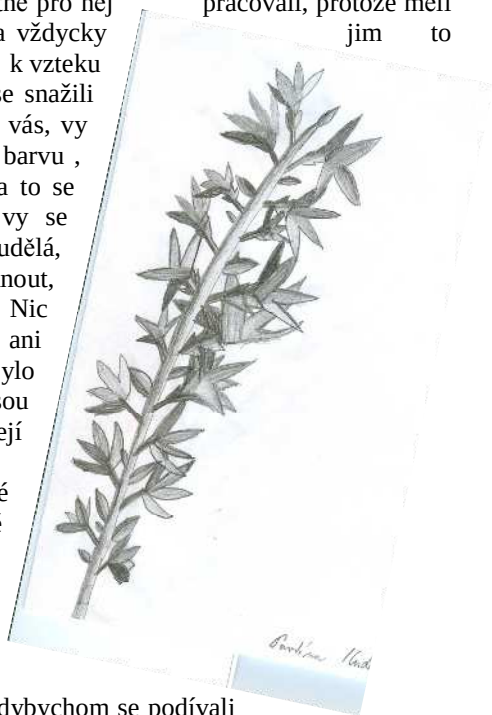
Ve známém dětském seriálu Pokemon , na který určitě jen tak nějaké dítě nezapomene, máme 3 záporné postavy, které se v seriálu zdají jako zlé a snaží se ukrást pro svého šéfa (zaměstnavatele) všechny druhy pokemonů . Jejich činy většinou teda úplně vždycky překazí notoricky známá trojka Ash (Eš), Brock (Brok) a Misty (Misty). Uvažovali jste ale někdy nad tím, že oni za jejich činy vlastně ani nemohli, alespoň ne úmyslně? Pokuším se vám to tu předložit

V celé řadě seriálu Pokemon se Rakeťáci objevili skoro v každém díle a oni se snažili, jak už jsem říkal, ukrást všechny druhy pokemonů . Vždy, když se potkali s naší dobrou (kladnou) trojkou, tak poté odletěli ve výbuchu jejich robota nebo balónu do nebe a zmizeli s odleskem malé hvězdičky. Zapomněl jsem vám Rakeťáky představit, jejich šéf se jmenuje Giovanni , trojice se jmenuje Jessie (Džesi) , James (Džejms) a Meowth (Mňau).

Tak začneme. Naše záporné trio jsou zaměstnanci Giovanni, což znamená, že za všechny jejich činy zodpovídá on. Nechápu, proč vlastně pro něj mizerný plat, neměli ani zdravotní pojistku a vždycky nandaly malé děti. Podle mě je to dosti k vzteku nemyslíte? Dál bych začal obhajovat to, že se snažili Ashovi ukrást pikachua (pikačua), zeptám se vás, vy byste ho nechtěli ukrást? Má krásnou žlutou barvu , dává lehké elektrické šoky + - 100 000 V a to se vyplatí ne. Když třeba vypadne proud a vy se nemůžete koukat na televizi, on vám proud udělá, chytrý to pokemon že? Také bych chtěl vytknout, že oni dělají špinavou práci za Giovanni. Nic z toho skoro nemají a nikdo je nemá rád ani v seriálu, mě by to osobně štvalo. Jak by bylo vám, kdyby vás nikdo neměl rád? Oni jsou v krásném světě pokemonů a do toho musejí dělat mizernou práci a být ti záporní.

V seriálu Pokemon jsou Rakeťáci záporné postavy, i když mají zprvu zlé či nekalé úmysly, vždy je za tím něco kladného. Ono ukrást někomu pokemona se může jeho majiteli zdát trochu nefér, ale berou jim z ní taky zodpovědnost a také ušetří peníze za krmení a injekce, a to se vyplatí.

Dle mého názoru jsou Rakeťáci sice zlí, ale kdybychom se podívali z jiného úhlu pohledu, určitě by se našlo i něco, co je ospravedlní.

Pavla Kuderová, kresba tužkou, 4. třída

Co nám dávají a berou mobilní telefony?

Petra Hornová 8. třída

Mobilní telefony. Život bez nich si dokáže málokdo představit, většina lidí má svůj mobilní telefon neustále u sebe. Lidé používají mobilní telefony v zaměstnání, ve škole, doma i venku, prostě všude. Ale jsou opravdu potřeba? Jaké jsou klady a zápory?

Podle mě jsou telefony důležité, máme je stále u sebe a v případech nečekané situace s nimi můžeme zavolat pomoc (hasiče, záchranku, policii). Také u dětí mají i jiné využití než poslouchání hudby, hraní her apod. Třeba na diskotéce o sobě mají možnost dát vědět nedočkavým rodičům, že jsou v pořádku.

Na druhou stranu jsou mobily v některých situacích nežádoucí, třeba v divadle. Sedíte v sálu plném lidí a najednou vám zazvoní mobil. Pěkně nepříjemná věc! A to samé se může stát v kině, na besídce nebo na jakémkoli nevhodném místě. Stojí tedy mobil za to? Dnešní telefony v sobě mají zabudované všelijaké vymoženosti, např. Bluetooth, Mp3 přehrávač, fotoaparát, webkameru, barevný dotykový display a mnoho dalších zajímavých věcí. V dřívější době byli lidé rádi, že mají v telefonu infračervený port, miliardu těžko stlačujících se tlačítek a anténku.

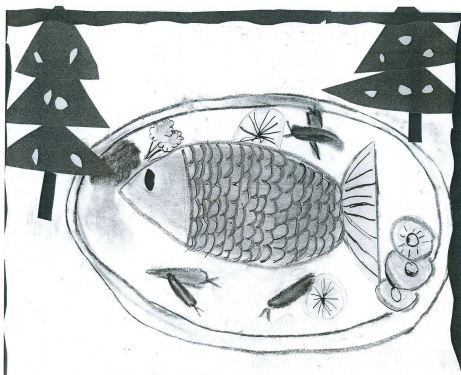
Takže jsou mobilní telefony opravdu nápomocné? Nejspíš ano, myslím, že trapas, který se může stát třeba v divadle, každý přežije, ale nezavolání záchranky, to už někdo přežít nemusí. Co myslíte vy?

Co bych dělal, kdybych měl kouzelnou hůlku

David Pešek 9. třída

Když se dívám na televizi, kde zrovna běží nějaká pohádka, alespoň na jeden den bych chtěl mít kouzelnou hůlku a všechno, co bych si přál, bych změnil jejím mávnutím. Kdybych měl třeba kouzelný prsten a má přání by se splnila pouhým jeho otočením, nebo džinovu lampu, kterou by stačilo jen vyleštit, a o splnění mých přání by se postaral mocný Džin. Zdá se to tak lehké, ale kdybych takovou věc skutečně mohl mít, co všechno bych změnil?

I když nejsem sobecký, nejprve bych asi myslel na sebe a moji rodinu. Přál bych si krásnou velkou chatu postavenou někde u moře na tropickém ostrově. Tam bych bydlel

Lucie Morávková, Rvba.- koláž 7. třída

se svou ženou a našimi dětmi.

Nepotřebovali bychom peníze, proto bychom nemuseli každé ráno vstávat do práce, nemuseli bychom netrpělivě vyčkávat v dopravní zácpě, chodit domů utahaní a nemuseli bychom dýchat znečištěný vzduch, který škodí našemu zdraví. Místo auta bych si vykouzlil letadlo a vydal se s rodinou na cestu kolem světa, abych také měl možnost spatřit krásy a památky naší planety. A co kdybych přece jenom potřeboval peníze? Jednoduše bych

si je vykouzlil!

Ale co ostatní? Ti by museli nadále žít v tomto nespravedlivém světě a v znečištěném ovzduší? Zastavil bych války, protože ty nevedou k ničemu. Umírají v nich nevinní lidé jenom pro dobro druhých.

A co chudí lidé v Africe, Asii, v Jižní Americe a jinde po celém světě? Každý den musí brzy vstávat a chodit na pole pracovat. Tito lidé také trpí mnoha nemocemi, protože neznají prevenci a neví jak těmto nemocem předcházet, mnoho z nich se těmto nemocem neumí ubránit. Ale jsou to přece také lidé! Přál bych si, aby si byli všichni rovni a aby měl každý dostatek jídla, vody a peněz, aby mohl spokojeně žít a užívat si naplno každé vteřiny svého života. Každý má právo na život, i když je tak krátký. Ale co znečištěná a zničená příroda? Mohl bych přírodní katastrofy jako zemětřesení, tornáda, povodně, požáry, bouřky, sesuvy půdy a sucha zastavit pouhým otočením prstenu nebo mávnutím kouzelnou hůlkou? Myslím, že by to nešlo. Proto bychom měli mít vždy na paměti slova Viktora Dyka, která říkají:

*"Opustíš-li mne, nezahynu,
opustíš-li mne, zahyneš."*

To znamená, že země bez nás lidí přežije, ale my bez ní ne. Smutné je jen to, že i když toto všechno každý z nás ví, skoro nikdo pro to nic nedělá. Proto bychom se měli vrátit zpátky do reality a nespolehat na to, že přijdou nějaká kouzla, čáry nebo zázraky. Ale můžeme s tím my vůbec něco udělat, když jsme tak malí, bezmocní a kouzelnou hůlku bohužel nevlastníme?

Vánoční prázdniny - vyprávění

Lukáš Pala 5. tř

Den před Štědrým dnem jsme s oddílem věšeli zvířátkům na větve jablíčka a rozdávali jsme si dárečky. Večer jsme zdobili vánoční stromček. Všichni jsme se smáli, protože si z nás vánoční svíčky dělaly legraci. V krabici svítily, ale na stroměčku zhasly.

Celý Štědrý den jsme se těšili na dárky. Dívali jsme se na pohádky a poslouchali koledy. Odpoledne jsme venčili Janis. Pomáhal jsem prostřít stůl, zapálil svíčku a dal penízky pod ubrus. Po večeri jsme rozbalovali dárky. Nejvíc se mi líbil mobilní telefon a „Lego-Králové bojový vůz“.

Veronika Kuchariková, „Sokolníci ve škole“ kresba, 5. třída

Bez přátel se nedá žít

Aneta Strackeová 9. třída

Zamysleli jste se, jaký by byl život bez přátel? To já ano. Když jsem byla v nemocnici, nemohla jsem se sejít se svými přáteli a bylo mi úzko. A proto jsem začala uvažovat o tom, jaké by to bylo bez mých nejlepších přátel.

Asi bych trávila čas u počítače, koukáním na televizi a čučením do zdi, ty se dají taky považovat za přátele, až do konce života. Nepopovídáte si s nimi o svých radostech a smutcích, i o tom co vás trápí, neprožijete s nimi chvíle, na které nikdy nezapomenete. Právě přátelství se nějak nerozděluje, právě přátelství je velmi důležité. Ale kamarádství to už se na pár částí rozdělit dá, na to co je jen občasné a na to dlouhodobější. Jak si představit občasné kamarádství, když někoho další dobu potkáváte v autobuse a sem tam se pozdravíte. To dlouhodobější je trochu smutnější, máte nejlepší kamarádku, která vám po dvou letech kamarádství řekne, že jste pro ni nic neznamenal. Kamarádů můžete mít mnoho, ale přátelé jsou na nejvýš tři. Opravdiví přátelé jsou jako vědci poznají, kdy je vám nejhůř, vyslechnou vás a poradí co dál. Nyní dokážeme rozlišit přátelství a kamarádství.

Přátelé jsou jako moje rodina! :-* Můžete před nimi myslet na hlas, aniž by nám za to vynadali. To jsou praví přátelé.

Kouzlo bylinek

Kateřina Dobešová, 8. třída – příspěvek z fotografické soutěže

Dlouho jsem přemýšlela, o čem bych mohla napsat. Upřímně, nejsem ten typ člověka, který by se nějak vyžíval v rostlinkách, vždy jsem měla radši zvířata. Kdybyste se mě jako malé, možná i teď, zeptali, kam bych šla raději, jestli do ZOO nebo do botanické zahrady, s jistotou odpovím ZOO. Přesto na bylinky jsem už od malička měla kladný názor.

Zájem o ně ve mně začala pěstovat moje babička, která by bez svojí úhledné zahrádky a denní práce na ní nedokázala přežít jediný den. V létě pracuje s rostlinkami venku, v zimě zase obletuje ty pokojové. S dědou bydlí v jedné malé vesničce, kolem domu mají obrovskou zahradu a na ní všechny možné i nemožné druhy květin, zeleniny, ovoce. Než jsme se s mamkou a s taťkou přestěhovali do městského domku, bydleli jsme u nich. Denně jsem proto běhala po zahradě, s lopatkou v jedné ruce, s hrabíčkami v té druhé a snažila jsem se dělat to samé jako babička. Co na plat, že se moje snaha nikdy nedoznala výsledku. Po pár minutách mě to přehrabování v hlíně přestalo bavit a já si šla radši s něčím hrát. Babička to však nevzdala. Trpělivě mi ukazovala bylinku po bylince. Jak jsem rostla, začala sem jim i postupně rozumět. Už to nebyl jen bezvýznamný plevel, který jsem si pro svoje

potěšení jen tak utrhla a odhodila. Začala jsem chápat, že tyto rostlinky mohou být něčím užitečné. Když už jsem byla tak velká, že jsem se mohla bez starosti sama vydat alespoň kousek od domu, vždy jsem popadla svou nejlepší kamarádku, bez které jsem neudělala ani krok, a utíkaly jsme do lesa s košíčky na „bylinky“. Co na tom, že to vždy bylo nějaké listí, tráva nebo něco podobného. Vítězně jsme se vracely domů, celé umazané od prodírání křovím, ale s dobrým pocitem, že jsme našly, tehdy podle nás, kouzelné květiny. Maminka ze mě musela mít radost, když jsem místo večere užasle oždibovala a různě sušila a vázala ten plevel v domnění, že s ním dokážu zázraky. Jen babička mě v tom podporovala, i když si tehdy asi taky musela myslet, že jsem malý blázen. Věděla však, že ta její snaha nebyla marná. Zanedlouho jsem dorostla do takového věku a dostalo se mi takového rozumu, že jsem už babičce ve vši síle pomáhala. Skákala jsem kolem ní s motýčkou a zahradními nůžkami a bylo mi jedno, že už mám jít spát nebo se koupat. Když se však babička přesunula od bylinek k zelenině, např. ředkvičkám, jako zázrakem jsem se vypařila. V podstatě jsem tehdy ani nevěděla proč. Možná jsem měla hlavu popletenou těmi časopisy o malých čarodějkách, které jsem si každý měsíc kupovala, nejspíš jsem si říkala, že taková čarodějka nikdy nekouzlí s rajčaty nebo s paprikami. Vědět někdo tento důvod, asi z toho má legraci a já teď už také.

Talent a vášně pro pěstování rostlinek podědil po babičce i můj tatínek. Nevím, jestli je vhodnější slovo našťestí či bohužel. Asi tak trochu z obojího. Vždy, když je někdo z naší rodiny nemocný, tat'ka přispěchá se svými osvědčenými čaji. Jak ráda bych v tu chvíli, kdy mám ten zázrak vypít, někam zmizela. Většinou to jsou totiž výsledky tat'kových pokusů a ne vždy dopadnou příliš slavně. Takže když se nedívá, většinou to „něco“ pošlu do našeho odpadního potrubí. Asi by zešílel, kdyby se to dozvěděl. I přes jeho snahu výtvar vylepšit o nějakou šťávu či med se to opravdu spolknout nedá. Takže jediný hrdina, co to vypije, je nakonec stejně on. Jeden z čajů, které mám skutečně ráda, je ten z meduňky na dobré usínání, tohle mě zase naučila druhá babička. Pravidelně v létě, když je teplo a nejde usnout, si ho uvařím z pár lístečků. To hned spím, jako když mě do vody hodí. I když naše zahrada není tak velká, jako ta babičky a dědy, pořád je na ní vmáčknuté skoro vše. To by nebyl tat'ka, kdyby si tam nevytvořil svoje malé zahradnictví. Nejradši z toho celého mám ten kousek, na kterém se pěstují jahody. Už od malička bych se jich mohla přejíst. Hned vedle jahod mají své čestné místo bylinky. Není jich mnoho, šalvěj, máta, již zmiňovaná meduňka, majoránka, saturejka, pažitka. Ale i ta troška zabere díky pletí, kypření půdy a zalévání docela dost času. Vím, co říkám, tento kousek zahrádky totiž patří mně. V létě při obrovských vedrech ho pravidelně zalévám, tak jak to dělává babička, a říkám si, jak to mohla vydržet starat se o rostlinky a do toho mě hlídat, abych do nich třeba nespadla nebo něco nepošlapala. Tyhle ocelové nervy já po babičce určitě nemám.

Doufám, že se někdy v tomto světě bylinek budu umět tak dobře orientovat jako ona, a i když ze mě nikdy nebude taková velká zahradnice, tyto znalosti se mi jednou budou určitě hodit. A kdo ví, třeba to, co učila ona mě, jednou já budu učit svá vlastní vnoučata.

Příroda a její proměny pozorované přes fotografie

Šárka Hlaváčová, loňská 9. třída - práce předaná do fotografické soutěže

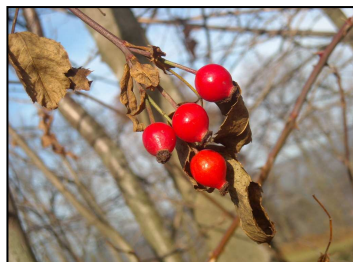
Při obyčejné procházce přírodou si každý člověk změn přírody všímá jen tak jedním okem. Ať už se jedná o změny ročního období, dne a noci, či jen měnící se počasí přes den. Vnímáme zbarvené a opadané listy, rozkvetlé louky, sníh, déšť a mnoho dalšího, krásného.

Já osobně přírodu ráda fotografuji, později si při prohlížení fotografií uvědomuji to, že je velmi pestrá a tím si pohrává s pocity člověka. Při pěkném počasí, kterému vévodí sluníčko, máme dobrou náladu, naopak při dešti, bouřce a zatažené obloze se cítíme unavení a sklesle. Příroda nás ovládá, ovšem my si to ani nedovedeme připustit.

Určitě si každý z nás občas zajde na procházku někam, kde může vypustit starosti běžného

uspěchaného života a nestarat se o to, co bylo, je a bude. Pouze myslet na to, kde je a co tam prožívá. Pro takové momenty je fotoaparát velmi užitečná věc. Podíváte se na přírodu z jiného pohledu, uvědomíte si to, jakou má moc a cenu i co vše skrývá.

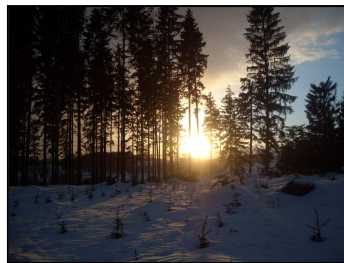
Skrývá mnoho krásného, ať už se jedná o rostliny, živočichy či například houby. Stačí se podívat jinými očima a hned na něco přijdete. Co bychom bez přírody dělali? Byli by lidé ještě více uspěchaní a přepracovaní, než jsou nyní? Kdyby zanikla příroda, se vším co k ní patří, byli by lidé bez vzduchu, a co by dělali v této chvíli? Jen a pouze zoufali..

Prostřednictvím fotografií vzpomínáme na to, co bylo, jaké to bylo a že to také už být nemusí. V zimě

rádi vzpomínáme na léto a v létě na zimu, vzpomínat jen ve vzpomínkách je málo, fotografie řeknou víc.

Ale abych se vrátila k proměnám přírody. Velmi ráda fotografuji západ a východ slunce, je to jev, který sice nastává každé ráno a večer pokud vidíme jasnou oblohu, přesto je velice zajímavý jak barvami tak i složením krajiny ve které právě fotografuji...

Příroda nás může kdykoli a kdekoli překvapit, hromy a blesky, lijáky či kroupy, povodně, zemětřesení a mnoho dalšího nevyzpytatelného.. Příroda je mocná dáma, nevíme co můžeme čekat. Občas se jí nelíbí to, jak jsou lidé v dnešní době uspěchaní, tak nás zastaví, jako se třeba stalo v říjnu 2009. Nečekaně napadlo mnoho sněhu, lidé byli bez elektrického proudu, nedostali se ke svým automobilům a podobně.. Příroda nás trochu vytrestala ☺.

Rodina a žák

Rodina je základní výchovnou institucí. Její výchovná funkce vychází ze Zákona o rodině. Prostřednictvím této funkce rodiče přebírají odpovědnost za svoje děti. Snaží se jim zajistit odpovídající výchovu, vzdělání, bezpečí, zabývají se přiblížením základních sociálních norem uznávaných v dané společnosti.

Přitom především děti s různými zdravotními problémy potřebují pro svůj zdárný vývoj výchovné působení obou rodičů. V důsledku nedostatku času vážně porozumění mezi otcem, matkou, dětmi i v rodinách tzv. plně funkčních. Někteří rodiče podnikají, mají často dvě zaměstnání a na dítě jim nezbývá čas. Rozhovory s dítětem, vzájemné souznění s ním, vycházky do lesa, sportovní rekreační aktivity – to vše nahrazuje dítěti velice často televize, domácí kino, MP3 přehrávače, apod.

Rodinu jako výchovného činitele charakterizují tyto skutečnosti:

- Rodiče jsou prvními a nejdůležitějšími vychovateli v životě dítěte
- Rodiče jsou odpovědní za výchovu svých potomků
- Způsob života, který rodina preferuje, ovlivňuje výchovu dětí ve volném čase
- Nepřímá výchova rodičů, nápodoba jejich chování a jednání je základem pro mravní vývoj dítěte
- Rodinu posiluje emocionální rovnováha mezi jejími jednotlivými členy

V případě, že se v rodině vyskytne dítě s nějakým problémem, nejedná se o žádnou katastrofu. Přesto první sdělení diagnózy často u rodičů vyvolá smutek a zklamání. Typické bývá hledání viny u druhých, agresivní pocity a vztek na všechny kolem, ale často i na sebe samotného.

Přitom je třeba co nejdříve se pokusit o racionální hodnocení situace a umožnit dítěti, aby bylo schopno reálně fungovat ve škole i doma. Rodiče by měli své dítě podporovat, reálně mu pomáhat, být k němu důslední, dávat mu najevo dostatek své lásky.

- Rodič by měl s dítětem pracovat v krátkých časových intervalech, po menších učebních celcích.
- Rodinná atmosféra by měla být plná pochopení, podpory dítěte a spolupráce formou hravých činností, kterými se do školy připravuje.
- Rodiče by ve svém přístupu neměli šetřit pochvalou a oceněním snahy. Musí dítěti vysvětlit, že i přes jeho snahu je plno věcí ve škole těžkých a je zcela logické, že se něco nepodaří i přesto, že se budeme doma učit.
- Rodič by neměl zapomínat dát dítěti prostor na skutečnou volnou hru a zábavu, prostor pro pohyb.
- Rodič by měl umožnit dítěti rozvíjet se v tom, v čem je dobré co ho baví dělat. V tom spočívá největší kompenzace vzniku sníženého sebevědomí a sebehodnocení pod vlivem školního neúspěchu.